

Den Europæiske Unions Tidende

C 129

48. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

26. maj 2005

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Kommissionen	
2005/C 129/01	Euroens vekselkurs	1
2005/C 129/02	Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag COMP/M.3543 — PKN Orlen/Unipetrol) ⁽¹⁾	2
2005/C 129/03	Strategi for håndhævelse af intellektuel ejendomsret i tredjelande	3
2005/C 129/04	Meddelelse om indledning af en udløbsundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af siliciumcarbide med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Den Russiske Føderation og Ukraine og om indledning af en interimundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af siliciumcarbide med oprindelse i Den Russiske Føderation	17
2005/C 129/05	Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af ethylalkohol med oprindelse i Guatemala og Pakistan	22
2005/C 129/06	Ensartet anvendelse af den kombinerede nomenklatur (KN) (Tarifiering af varer)	26
	II <i>Forberedende retsakter</i>	
	

DA

III Oplysninger

Kommissionen

2005/C 129/07

Ændring af bekendtgørelse om licitation over eksportrestitutionser for skoldet sleben langkornet ris B, der udføres til visse tredjelande (EUT C 290 af 27.11.2004) 27

Berigtigelser

2005/C 129/08

Berigtigelse til Vedtægter for Den Administrative Kommission for Vandrende Arbejdstageres Sociale Sikring, som er oprettet ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (EUT C 119 af 20.5.2005) 28

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

25. maj 2005

(2005/C 129/01)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	amerikanske dollar	1,2564	SIT	slovenske tolar	239,52
JPY	japanske yen	135,33	SKK	slovakiske koruna	39,215
DKK	danske kroner	7,4468	TRY	tyrkiske lira	1,7455
GBP	pund sterling	0,68785	AUD	australske dollar	1,6528
SEK	svenske kroner	9,1783	CAD	canadiske dollar	1,5831
CHF	schweiziske franc	1,5458	HKD	hongkongske dollar	9,7770
ISK	islandske kroner	81,11	NZD	newzealandske dollar	1,7648
NOK	norske kroner	8,0560	SGD	singaporeanske dollar	2,0828
BGN	bulgarske lev	1,9555	KRW	sydkoreanske won	1 257,28
CYP	cypriotiske pund	0,5767	ZAR	sydafrikanske rand	8,2404
CZK	tjekkiske koruna	30,546	CNY	kinesiske renminbi yuan	10,3986
EEK	estiske kroon	15,6466	HRK	kroatiske kuna	7,3151
HUF	ungarske forint	255,18	IDR	indonesiske rupiah	11 906,27
LTL	litauiske litas	3,4528	MYR	malaysiske ringgit	4,774
LVL	lettiske lats	0,6960	PHP	filippinske pesos	68,392
MTL	maltesiske lira	0,4293	RUB	russiske rubler	35,2300
PLN	polske zloty	4,1834	THB	thailandske bath	50,486
ROL	rumænske lei	36 175			

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion
(Sag COMP/M.3543 — PKN Orlen/Unipetrol)

(2005/C 129/02)

(EØS-relevant tekst)

Den 20. april 2005 besluttede Kommissionen ikke at rejse indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og at erklære den forenelig med fællesmarkedet. Denne beslutning er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den kan fås:

- på Kommissionens websted for konkurrence (<http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
 - i elektronisk form på webstedet EUR-Lex under dokumentnummer 32005M3543. EUR-Lex giver online adgang til EU-retten. (<http://europa.eu.int/eur-lex/lex>).
-

Strategi for håndhævelse af intellektuel ejendomsret i tredjelande

(2005/C 129/03)

INDLEDNING

Den intellektuelle ejendomsret (intellectual property rights — IPR) er fortsat udsat for meget store krænkelse: overtrædelserne har gennem de seneste år antaget industrielle proportioner. Dette til trods for, at de fleste medlemmer af Verdenshandelsorganisationen efterhånden har vedtaget lovgivning med minimumsstandarder for håndhævelsen af disse rettigheder. Det er derfor vigtigt, at EU lægger stadig større vægt på en håndfast og effektiv gennemførelse af lovgivningen.

Hensigten med denne strategi er at opnå en forbedring af forholdene i tredjelande. Strategien er en udløber af de seneste initiativer, bl.a. håndhævelsesdirektivet ⁽¹⁾, der tager sigte på harmonisering af håndhævningslovgivningen i hele EU samt den reviderede toldforordning ⁽²⁾, der danner grundlaget for de foranstaltninger, der iværksættes over for varemærkeforfalskede og piratkopierede varer ved Fællesskabets grænser.

Formålet med strategien er:

- at afstikke en kurs for, hvordan Kommissionen på længere sigt kan opnå en væsentlig reduktion af overtrædelserne af den intellektuelle ejendomsret i tredjelande
- at beskrive, prioritere og samordne de ordninger, som Kommissionens tjenestegrene kan gøre brug af i arbejdet på at realisere dette mål ⁽³⁾
- at udbygge samarbejdet med rettighedsindehavere og andre berørte parter ved at konsultere dem i forbindelse med fastlæggelsen af indsatsområder og opstille offentlige/private partnerskaber inden for faglig bistand, informering af offentligheden osv.

Formålet er **ikke**:

- at gennemtvinge unilaterale løsninger på problemet. Det er jo klart, at løsninger i sidste ende kun giver effektive resultater, når de berørte lande selv betragter dem som vigtige og giver dem den fornødne prioritet. Kommissionen er rede til at bidrage til at tilvejebringe sådanne forhold.
- at forelægge en udifferentieret politik til forbedring af håndhævelsen af den intellektuelle ejendomsret. Det, der er behov for, er en fleksibel politik, hvori der tages højde for de forskelle, der findes i de forskellige lande med hensyn til behov, udviklingsgrad, medlemskab af Verdenshandelsorganisationen, og de vigtigste problemer i forbindelse med intellektuel ejendomsret, hvad enten der nu er tale om produktionslande, transitlande eller forbrugslande.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 kan ses på http://europa.eu.int/eur-lex/pri/en/oj/dat/2004/l_195/l_19520040602en00160025.pdf

⁽²⁾ Rådet forordning (EF) nr. 1383/2003 af 22. juli 2003 kan ses på http://europa.eu.int/comm/taxation_customs/customs/counterfeit_piracy/files/counterfeit_en.pdf

⁽³⁾ Denne strategi medfører ingen direkte ekstraudgifter for Kommissionens budget

- at kopiere andre løsningsmodeller for håndhævelsen af den intellektuelle ejendomsret eller at skabe alliancer rettet mod visse lande. Kommissionen er rede og villig til at forbedre samarbejdet og arbejde på at opnå positive samspilsvirkninger sammen med andre lande, som har samme bekymringer og samme problemer. Det er imidlertid vigtigt, at denne strategi fortsætter med først og fremmest at fokusere på positive og konstruktive bestræbelser.

FORSLAG TIL LØSNING AF PROBLEMET

1) Opstilling af en liste over problemlande

Der bør opstilles en kort liste over de lande, hvorom Kommissionen bør koncentrere sin indsats inden for rammerne af denne strategi (jf. bilag I, afsnit 4). Da der kun er begrænsede personale- og finansressourcer til rådighed til håndhævelsen af den intellektuelle ejendomsret⁽¹⁾, vil det være urealistisk at give det udseende af, at en sådan indsats kan omfatte de fleste — for ikke at sige alle — lande, hvor piratkopiering og varemærkefalsk forekommer. En vellykket gennemførelse af denne strategi indebærer i første række tilrettelæggelse af en ordning til vurdering af, hvilke lande/regioner der giver de største problemer, og hvor en EU-indsats er mest påkrævet.

Kommissionen iværksatte hen imod udgangen af 2002 en undersøgelse af, hvordan den intellektuelle ejendomsret krænkes/håndhæves i forskellige tredjelande⁽²⁾. Kommissionen ønskede med denne undersøgelse at konstatere problemets omfang og på grundlag heraf opstille en strategi. Samtidig indsamlede man information om, hvilke lande EU's begrænsede ressourcer i første række bør fokuseres på.

Specifikke foranstaltninger

- Der bør indføres en ordning med regelmæssige undersøgelser, svarende til 'Survey on Enforcement of Intellectual Property Rights in Third Countries'; til hjælp i denne forbindelse kan der udsendes et spørgeskema til institutioner såsom Kommissionens delegationer, medlemsstaternes ambassader, rettighedsindehaverne og deres sammenslutninger, handelskamre osv. Resultaterne offentliggøres efter en analyse af de indkomne svar. Ved senere revisioner af listen over problemlande kan man basere sig på resultatet af disse undersøgelser og andre pålidelige informationskilder, som Kommissionen har adgang til⁽³⁾.

2) Multilaterale/bilaterale aftaler

Aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights — TRIPS) indeholder et detaljeret kapitel, hvori der er fastsat minimumsstandarder for håndhævelse af den intellektuelle ejendomsret og det tekniske samarbejde⁽⁴⁾. Ved aftalen blev der også oprettet en instans, det såkaldte TRIPS-Råd, til at varetage kontrollen med gennemførelsen af bestemmelserne i aftalen og konsultationen mellem medlemmerne. Og endelig blev der fastsat en ordning til forebyggelse og bilæggelse af tvister. Disse bestemmelser gør aftalen til et af de mest formålstjenlige og effektive midler til at løse problemerne omkring krænkelser af den intellektuelle ejendomsret.

(1) Henvisninger til intellektuelle ejendomsrettigheder skal i denne redegørelse tages i bred forstand, dvs. ikke blot ophavsret og hermed forbundne rettigheder, men også varemærker, patenter, mønstre, geografiske oprindelsesbetegnelser, fortrolig information mv.

(2) Resultatet af undersøgelsen »Survey on Enforcement of Intellectual Property Rights in Third Countries«, inklusive detaljerede landerapporter for alle de stater, hvorom der indløb tilstrækkelig information, kan ses på:
http://europa.eu.int/comm/trade/issues/sectoral/intell_property/survey_en.htm

(3) De årlige statistikker over de varer med oprindelse i tredjelande, som beslaglægges af toldvæsenet ved Fællesskabets grænse, er en god kilde til information — både hvad angår oprindelse, transportrute og art — om de varemærkeforfalskede eller piratkopierede varer, som ankommer til Fællesskabet eller passerer gennem dette:
http://europa.eu.int/comm/taxation_customs/customs/counterfeit_piracy/index_en.htm

(4) Aftale om handelsrelaterede aspekter af den intellektuelle ejendomsret, bilag 1C til aftalen om oprettelse af en Verdenshandelsorganisation (TRIPS, Marrakesh 1994).

Det Europæiske Fællesskabs mange bilaterale aftaler indeholder også et kapitel om intellektuel ejendomsret. Heri er der fastsat, at der skal sikres meget høje standarder for beskyttelse (og herunder også håndhævelse) af den intellektuelle ejendomsret. De fleste aftaler indeholder også bestemmelser om fagligt samarbejde på området. Det må nøje overvåges, hvordan disse bestemmelser sættes i værk, ikke mindst i de lande, som i første række giver anledning til problemer.

De institutioner, der er oprettet ved multilaterale og bilaterale aftaler (TRIPS-Rådet, associeringsrådene, samt Verdensorganisationen for Intellektuel Ejendomsret (WIPO), kan bruges til at overvåge og drøfte lovgivnings- og håndhævelsesproblemer allerede i en meget tidlig fase. Disse institutioner åbner mulighed for en velstruktureret politisk dialog og kan tjene som forum for nye initiativer, ligesom de kan være til nytte, når der skal forelægges nye initiativer eller 'slås alarm' om begyndende problemer, inden det bliver nødvendigt at iværksætte strengere foranstaltninger.

Det er planen at sørge for, at håndhævelsesklausulerne i fremtidige bilaterale og biregionale aftaler bliver nemmere at gennemføre, og at opstille en klar definition af, hvad EU forstår ved høje internationale standarder på området, og hvilken indsats EU ønsker fra samhandelspartnernes side.

Specifikke foranstaltninger

- EU vil konsultere sine samhandelspartnere om, hvorvidt man kan iværksætte et initiativ inden for TRIPS-Rådet for at henlede opmærksomheden på, at håndhævelsen af TRIPS-bestemmelserne i de enkelte landes lovgivning ikke har været tilstrækkelig effektiv til at bekæmpe piratkopiering og varemærkefalsk, og at selve TRIPS-aftalen har forskellige mangler.
- TRIPS-Rådet kunne overveje at iværksætte en række fremtidige foranstaltninger for at bringe orden i forholdene, herunder en udvidelse af pligten til at iværksætte toldforanstaltninger over for transit- og eksportvarer ⁽¹⁾.
- Der bør være vedvarende tilsyn med, hvorvidt TRIPS-bestemmelserne overholdes i de forskellige landes — og i første række i problemlandenes — lovgivning.
- Politikken vedrørende IPR-kapitlet i de bilaterale aftaler bør tages op til ny overvejelse, bl.a. med henblik på afklaring og styrkelse af håndhævelsesklausulerne. Ved udarbejdelsen af regler for de enkelte specifikke forhandlinger er det vigtigt, at der tages hensyn til partnerlandenes forhold og kapacitet, og her kan EU's nye direktiv om harmonisering af håndhævelsen af bestemmelserne om intellektuel ejendomsret i Fællesskabet og den nye toldforordning om varemærkeforfalskede og piratkopierede varer tjene som inspirationskilde og målestok.
- Problemerne omkring håndhævelsen bør tages mere systematisk op på topmøderne og møderne i de råd/udvalg, som er oprettet som led i de bilaterale aftaler. Forudsætningen for, at Kommissionen kan opnå en effektiv reaktion fra partnerlandene, er, at rettighedsindehaverne indsender pålidelig og detaljeret information, enten direkte til Kommissionen eller via EF's delegationer og medlemsstaternes ambassader i problemlandene.

⁽¹⁾ TRIPS-aftalens artikel 51 pålægger kun medlemsstaterne pligt til at iværksætte toldforanstaltninger for varer, som indføres.

3) Politisk dialog

Kommissionen må gøre det helt klart over for samhandelspartnerne, at en effektiv beskyttelse af den intellektuelle ejendomsret — som minimum på det niveau, der er fastsat i TRIPS-aftalen — er en absolut nødvendighed, og at det første skridt i bekæmpelsen af piratkopiering og varemærkefalsk er at sørge for et adækvat håndhævelsesniveau på stedet, dvs. i de lande, hvor sådanne varer fremstilles og eksporteres. Kommissionen bør også understrege, at en effektiv håndhævelse i de fleste tilfælde er i den fælles interesse hvad enten der er tale om beskyttelse af folkesundheden eller forbrugerne eller om mulighederne for at tiltrække udenlandske investeringer til disse lande. Kommissionen må i sine kontakter med omverdenen sørge for, at de pågældende landes myndigheder på alle niveauer klart forstår, ikke blot at den er villig til at hjælpe dem i arbejdet på at forbedre håndhævelsen, men at den ikke vil tøve med at gøre brug af de disponible midler i de tilfælde, hvor en mangelfuld håndhævelse skader EU's rettighedsindehavere.

Det bør også nævnes, at Kommissionen er i gang med at styrke samarbejdet med andre lande, som lider under denne praksis, og som deler Fællesskabets bekymring, bl.a. Japan. Resultatet forventes at blive en bedre informationsudveksling og eventuelt gennemførelse af fællesinitiativer i tredjelande. Takket være sådanne initiativer vil ressourcerne kunne udnyttes mere rationelt af lande, som har samme problemer, og som iværksætter parallelle initiativer.

Det bør endelig nævnes, at EF's delegationer i problemlandene kan spille en vigtig rolle i arbejdet på at skabe nær kontakt både til de lokale håndhævelsesmyndigheder, de EU-rettighedsindehavere, som driver virksomhed i disse lande, og medlemsstaternes og andre landes ambassader.

Specifikke foranstaltninger:

- Kravet om en bedre håndhævelse bør lyde så ofte og så højt som muligt i alle kontakter, Kommissionen har med myndighederne i disse lande, og inden for alle relevante fora, bl.a. Verdenshandelsorganisationen og WIPO. Det må gøres helt klart, at dette er et højt prioriteret anliggende.
- Følgende initiativer illustrerer, i hvor høj Kommissionen er indstillet på at inddrage håndhævelsen af den intellektuelle ejendomsret i den politiske dialog:
 - På topmødet mellem EU og Japan i 2003 indgik parterne en aftale om en udbyggelse af dialogen på en række punkter, herunder den intellektuelle ejendomsret i Asien; heri blev der lagt vægt på følgende punkter: a) nøje tilsyn med de konkrete fremskridt i de asiatiske lande, b) samordning af programmerne for faglig bistand og ansvaret herfor, c) styrkelse af EU's og Japans bestræbelser på at skabe større opmærksomhed om nødvendigheden af at bekæmpe piratkopiering og varemærkefalsk og arbejdet på at skærpe håndhævelsen af den intellektuelle ejendomsret, samt d) udforskning af mulighederne for at samarbejde på andre områder inden for intellektuel ejendomsret. Dette tiltag implementeres ved hjælp af en årlig arbejdsplan, som omfatter specifikke aktiviteter.
- I tilslutning til EU's og Kinas topmøde i 2003 indgik Kommissionen og Kina en aftale om, at parterne mindst en gang om året skal afholde en dialog om den intellektuelle ejendomsret. Her vil man bl.a. drøfte bekæmpelse af piratkopiering og varemærkefalsk, institutionsreform, aspekter i forbindelse med toldvæsenets, politiets og de administrative og retlige instansers håndhævelse på centralt og decentralt plan, samt informationskampagner med sigte på rettighedsindehavere og forbrugere. Det første møde fandt sted i oktober 2004.
- Der skal afholdes kurser for embedsmænd, der arbejder på delegationerne i problemlandene; formålet er at give instanser med håndhævelsesproblemer adgang til et minimum af information. Tanken er, at der skal oprettes et kontaktnet mellem Kommissionens embedsmænd i delegationerne og etableres et nærmere samarbejde mellem delegationerne og Kommissionen i Bruxelles. Et sådan samarbejde vil gøre det lettere at indsamle information og tilrettelægge målrettede foranstaltninger i de forskellige lande og/eller regioner.

4) Incitamentter — fagligt samarbejde

I de fleste lande, hvor håndhævelsen er mangelfuld, vil man undskylde sig med, at der mangler ressourcer, og at der er mere presserende ting at tage sig af end at beskytte den intellektuelle ejendomsret. Beskyttelse heraf er en kompleks sag, som involverer flere forskellige aspekter. Der er bl.a. tale om koncipering af ny lovgivning, uddannelse af domstole, politi og toldvæsen samt andre eksperter, oprettelse af agenturer og arbejdsgrupper, informering af offentligheden osv. De fleste af disse behov kan tilgodeses — og er allerede i vis udstrækning blevet tilgodeset — af Kommissionen ved hjælp af programmer for fagligt samarbejde, men det er vigtigt, at der gøres en videregående og endnu bedre indsats.

EU favoriserer faglig bistand i arbejdet på at afhjælpe fattigdom og sikre udvikling. Det er vigtigt at vise, at man gennem en passende håndhævelse af den intellektuelle ejendomsret kan bidrage til dette mål, idet der hermed skabes mulighed for investering, overførsel af teknologi og ekspertise, beskyttelse af traditionelle kundskaber, forbedring af sundheds- og sikkerhedsstandarder osv.

Der må anlægges en fleksibel holdning, således at der kan tages hensyn til modtagerlandenes forskellige behov, udviklingsniveau, om de er medlem af Verdenshandelsorganisationen, og hvilke andre problemer der er i forbindelse med intellektuel ejendomsret, hvad enten der er tale om produktions-, transit- eller forbrugslande. Samarbejdsprogrammer fungerer kun effektivt, hvis de berørte lande selv betragter dem som vigtige og tillægger dem den fornødne prioritet.

Det er også vigtigt at sikre en passende informationsudveksling og et minimum af samspil mellem hovedleverandørerne af faglig bistand, dvs. WIPO, Verdenstoldorganisationen, medlemsstaterne og tredjelands såsom Japan, USA mv.

Følgende vanskeligheder bør nævnes:

- a) Fagligt samarbejde er i de fleste tilfælde efterspørgselsbaseret, dvs. at den partner, der får fordel af foranstaltningen, selv må anmode herom. Det er vigtigt, at foranstaltningerne gøres dialogbaserede, således at det kan undersøges, hvor stor betydning de har, og hvilke fordele de vil give modtagerlandet.
- b) Der er tale om en løsning på mellemlangt sigt, som kun giver få øjeblikkelige resultater. Den nuværende strategi er langfristet, og en adækvat håndhævelse kan ikke realiseres blot ved øjeblikkelige foranstaltninger, specielt ikke hvor der er tale om mindst udviklede lande, som ikke er omfattet af TRIPS-kravene.
- c) Gennemførelsen af programmerne forudsætter en kompleks administrationsproces. Dette er grunden til, at en yderligere styrkelse af samordningen mellem de tjenestegrene i Kommissionen, som er ansvarlige for de forskellige aspekter af håndhævelsen af den intellektuelle ejendomsret, og mellem Kommissionen og tredjepart er en fundamental del af denne strategi.

Specifikke foranstaltninger

— Det må sikres, at de stater, som er opført på listen over problemlande, får mulighed for at lade den intellektuelle ejendomsret indgå i programmerne for handelsrelateret faglig bistand eller mulighed for at opnå specifikke programmer vedrørende den intellektuelle ejendomsret.

- Kommissionen ønsker ikke mindst at give Latinamerika adgang til faglig bistand, da dette er en verdensdel, hvor der afgjort kan opnås en forbedring af håndhævelsen, og hvor der endnu ikke er iværksat programmer.

- Den intellektuelle ejendomsret er dækket i forskellige programmer. Nogle af disse — såsom ECAP I og II, for ASEAN-landenes vedkommende, og det program vedrørende intellektuel ejendomsret, der netop er indgået mellem EU og Kina — indeholder specifikke bestemmelser om bistand i forbindelse med intellektuel ejendomsret ⁽¹⁾. Andre programmer er mere generelt udformet, idet deres målsætning tager sigte på samhandelsaspekter, eventuelt med inddragelse den intellektuelle ejendomsret; her tænkes på WTO II ⁽²⁾ og faciliteten for små projekter ⁽³⁾ for Kinas vedkommende, programmerne for fagligt samarbejde inden for rammerne af Cotonou-aftalen for AVS-landenes vedkommende, samt CARDS-programmet ⁽⁴⁾ for de balkanske landes vedkommende. Kommissionen vil sørge for, at disse programmer i passende grad tager højde for ønsket om beskyttelse af den intellektuelle ejendomsret.

- Hvor der er tale om produktionslande, bør der i samarbejdsprogrammerne ikke så meget lægges vægt på koncipering af ny lovgivning som på en mere håndhævelsesorienteret strategi, med uddannelseskurser for domstole, politi og toldvæsen.

- Det bør påpeges, at en sådan strategi allerede er blevet praktiseret med held inden for toldvæsenet (generaldirektorat TAXUD). Der findes forskellige toldsamarbejdsaftaler, hvori der også indgår et grundelement af håndhævelse af intellektuel ejendomsret (toldkontrol af forfalskede varer). Disse aftaler, som er indgået med lande som f.eks. Indien og Kina (en ny forventes indgået snarligt) giver gode resultater med hensyn til uddannelse og videreformidling af EU's erfaringer og metoder til disse lande. De kan endvidere tjene til illustration af, hvordan der kan bygges videre på de eksisterende TRIPS-bestemmelser (f.eks. vedrørende kontrol med eksport- og transitgods, og ikke blot importvarer). Det er sandsynligt, at der kan indgås en tilsvarende aftale med Japan allerede i 2004.

- Det bør sikres, at man udveksler ideer og information med andre hovedleverandører af fagligt samarbejde, som f.eks. WIPO, USA, Japan og visse EU-medlemsstater, således at dobbeltarbejde undgås, og alle lægger den bedste praksis til grund.

- Man bør sørge for en bedre dialog med a) Verdenstoldorganisationen (under TAXUD-generaldirektoratets samordning) med henblik på en undersøgelse af, hvorvidt denne organisations faglige bistand er forenelig med EU's standpunkter og kompletterer EU's programmer, og b) med WIPO og andre bistandsformidlere (Den Europæiske Patentmyndighed, EU's varemærke- og mønsterkontor osv.) med henblik på udveksling af information og forbedring af koordineringsstrategierne.

- Faglig bistand indgår også som et vigtigt element i TRIPS-aftalen (artikel 67) og passer godt sammen med målsætningerne i Doha-udviklingsdagsordenen. Man kan anlægge det synspunkt, at der hermed i denne forbindelse tages et håndhævelsesorienteret initiativ.

⁽¹⁾ EF's og ASEAN-landenes program for intellektuelle ejendomsrettigheder, der omfatter både en regional og en national komponent, gælder for alle felter af intellektuelle ejendomsrettigheder. Det har et budget på 5 mio. EUR. Der påregnes et ekstrabeløb på 2 mio. EUR for at tage højde for optagelsen af Laos, Cambodja, og Vietnam. Projektet, som startede i 2000, løber over 5 år.

⁽²⁾ WTO II er det største WTO-relaterede støtteprogram i Kina med et budget på 15 mio. EUR over en femårs periode; Kina har anført, at landet er villigt til at bidrage med yderligere 30 %. Der vil blive fremsat forslag om et kapitel vedrørende intellektuelle ejendomsrettigheder. Programmet forventes iværksat inden udgangen af 2004.

⁽³⁾ Dette projekt tager sigte på at fremme små initiativer i Kina. Projektet har et budget på 9,5 mio. EUR og løber over 5 år; initiativer er efterspørgselsbaserede, men man vil aktivt tilstræbe, at projekter vedrørende intellektuelle ejendomsrettigheder medtages.

⁽⁴⁾ Som led i Fællesskabets CARDS-program (genopbygning, udvikling og stabilisering) for Vestbalkan lancerede man i juli 2003 et projekt med titlen »industriel og intellektuel ejendomsret«. Projektet løber over 3 år med et budget på 2,25 mio. EUR.

5) Tvistbilæggelse — sanktioner

Lovgivning fungerer kun effektivt, hvis den bakkes op med sanktioner. Man kunne eventuel opstille en offentlig liste over lande, hvor bestemmelserne om den intellektuelle ejendomsret systematisk tilsidesættes, og regeringen ikke griber effektivt ind for at løse dette problem. Som en sidste mulighed kan det overvejes at gøre brug af tvistbilæggelsesordningerne i de multilaterale og bilaterale aftaler.

Udgangspunktet kunne være den ordning, der allerede findes i forordningen om handelsbarrierer ⁽¹⁾. Denne ordning giver Fællesskabets virksomheder og industri ret til at indgive klager, som Kommissionen har pligt til at undersøge, idet den vurderer, om der foreligger bevis på, at de internationale samhandelsbestemmelser er blevet overtrådt med heraf følgende negative handelsvirkninger. Proceduren ender således med, at man enten finder en gensidigt accepteret løsning på problemet, eller at tvistbilæggelsesproceduren indledes.

Ordningen kan finde bred anvendelse, da den ikke blot omfatter varer, men også i en vis udstrækning intellektuel ejendomsret og tjenesteydelser, når reglerne vedrørende disse rettigheder overtrædes på en sådan måde, at samhandelen mellem EF og et tredjeland skades.

Andre handelsrelaterede ordninger kan også komme på tale. Til eksempel kan nævnes, at EU stadig hyppigere indsætter bestemmelser herom i de bilaterale aftaler. De udløses i tilfælde, hvor de fastsatte høje standarder for beskyttelsen af den intellektuelle ejendomsret overtrædes.

En mangelfuld beskyttelse skyldes mere den måde, hvorpå de ansvarlige myndigheder i praksis håndhæver bestemmelserne, end en egentlig mangel på lovgivning eller en helt klar uoverensstemmelse mellem lovgivningen og TRIPS-kravene. I tilfælde, hvor manglerne er systembetingede, kan de berettige til iværksættelse af en tvistbilæggelsesproceduren.

Specifikke foranstaltninger

- Rettighedsindehaverne bør igen informeres om, at de kan gøre brug af ordningen i ovennævnte forordning i tilfælde, hvor det er godtgjort, at der foreligger en krænkelse af TRIPS-bestemmelserne eller de høje standarder, som disse er blevet fastsat i bilaterale aftaler mellem EF og tredjelande. Denne procedure kan indledes ved indgivelse af klage.
- I sager, hvor noget sådan er klart berettiget, dvs. hvor de gensidigt aftalte standarder for beskyttelse af den intellektuelle ejendomsret krænkes, er Kommissionen rede til umiddelbart at gøre brug af Verdenshandelsorganisationens tvistbilæggelsesordning og tilsvarende ordninger i EF's bilaterale aftaler.
- Det bør overvejes, hvilke andre ordninger der kan bringes i anvendelse for at mindske overtrædelser af den intellektuelle ejendomsret i tredjelande.

6) Etablering af offentlige/private partnerskaber

Mange virksomheder og sammenslutninger har gennem mange år været aktive i kampen mod piratkopiering og varemærkefalsk. De sidder ikke blot inde med uvurderlig information, men har også en vigtig rolle at spille som partnere i informationskampagner. Nogle af disse organisationer er allerede til stede i mange problemlande, hvor de udfører et aktivt arbejde.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 3286/94 af 22. december 1994 om fastsættelse af fællesskabsprocedurer på området for den fælles handelspolitik med henblik på at sikre udøvelsen af Fællesskabets rettigheder i henhold til internationale handelsregler, navnlig regler fastlagt i Verdenshandelsorganisationens regi.
<http://europa.eu.int/comm/trade/issues/respectrules/tbr/legis/adgreg06a.htm>

Ud over de her fremsatte forslag om specifikke foranstaltninger, er der i Kommissionen mange andre eksempler på projekter, hvor man har indgået offentlige/private partnerskaber med direkte eller indirekte sigte på håndhævelse af bestemmelserne om intellektuel ejendomsret.

Et af disse projekter går ud på at oprette innovationsformidlingscentre med sigte på virksomheder, som beskæftiger sig med teknologioverførsel⁽¹⁾. Deltagerne i projektet er personer med bred erfaring inden for intellektuel ejendomsret (licensudstedelse, overdragelse af intellektuelle ejendomsrettigheder mv.), som kan medvirke til at indsamle information om håndhævelsesproblemer i tredjelande. Hidtil har dette netværk kun været aktivt i EU, men det overvejes at udvide det til også at omfatte tredjelande. Der er iværksat et forsøgsprojekt med et kontor i Chile.

Man har også allerede oprettet en helpdesk for spørgsmål i forbindelse med den intellektuelle ejendomsret; dette projekt modtager bistand fra Kommissionen til støtte for kreativitet og innovation⁽²⁾. Dette kontor tager sig ikke af klager, men formidler information til EU-industrien og rådgiver virksomheder, hvis rettigheder krænkes i tredjelande.

Kommissionen har endvidere lang erfaring med inddragelse af den private sektor i seminarer og uddannelsesprogrammer vedrørende bl.a. håndhævelse af kontrollen af den intellektuelle ejendomsret ved EU's grænser.

Specifikke foranstaltninger

- Støtte til oprettelse af lokale kontaktnet vedrørende intellektuel ejendomsret, med deltagelse af virksomheder, sammenslutninger og handelskamre. Noget tilsvarende praktiseres allerede i visse vigtige lande; generaldirektorat TRADE vil yde aktiv støtte hertil.
- Bedre samarbejde med virksomheder og sammenslutninger, som er aktivt involveret i kampen mod piratkopiering og varemærkefalsk; dette indebærer bl.a. udveksling af information om kommende initiativer og sikring af, at Kommissionens eksperter og den private sektors eksperter deltager i hinandens arrangementer.

7) Forbedring af informationsniveauet — udnyttelse af EU's erfaringer

En bedre information af offentligheden indgår som et vigtigt aspekt i denne strategi. Dette omfatter følgende elementer:

- a) Bedre information af (for)brugerne i tredjelande. Dette må ske ud fra to vinkler: a) for at få bedre gavn af den intellektuelle ejendomsret med hensyn til kreativitet, investeringer, teknologioverførsel samt beskyttelse af tradition og kvalitet; b) for at informere om den fare, krænkelser af den intellektuelle ejendomsret indebærer for folkesundheden, forbrugerbeskyttelsen, den offentlige sikkerhed mv.
- b) Bedre information af rettighedsindehaverne. Igen ud fra to vinkler: a) risikoen ved at drive handel i visse lande, hvor den intellektuelle ejendomsret ikke håndhæves effektivt, og hvor der må udvises et minimum af forsigtighed, f.eks. ved at registrere den intellektuelle ejendomsret i landet (det hænder ikke sjældent, at små og mellemstore virksomheder ikke engang ansøger om beskyttelse af deres intellektuelle ejendomsrettigheder i de tredjelande, hvor de producerer eller sælger deres varer); b) nødvendigheden af at anvende alle de midler, der står til rådighed i disse tredjelande, til at håndhæve rettighederne. Lande, som er medlem af Verdenshandelsorganisationen (med undtagelse af de mindst udviklede lande) havde en frist indtil 2000 til at iværksætte minimumsstandarder for beskyttelse og håndhævelse af intellektuel ejendomsret. Det er klart, at det er op til rettighedsindehaverne selv at tage de første skridt i beskyttelsen og håndhævelsen af den intellektuelle ejendomsret, og at de må udnytte de disponible retsmidler fuldt ud, inden de kan indgive klare over, at denne beskyttelse og håndhævelse ikke fungerer effektivt.

⁽¹⁾ Dette projekt varetages af ENTR-generaldirektorat. For yderligere oplysninger henvises til: <http://europa.eu.int/comm/enterprise/innovation/networks.htm#irc>

⁽²⁾ <http://www.ipr-helpdesk.org>

Specifikke foranstaltninger:

- Kommissionen har ikke de fornødne ressourcer til alene at gennemføre informationskampagner i tredjelande. Sådanne kampagner kan dog føres ved hjælp af ovennævnte midler, f.eks. ved at man gør brug af bestående programmer for fagligt samarbejde, og gennem offentlige/private partnerskaber.
- Kommissionens tjenestegrene har bakket op om udarbejdelsen af en vejledning for håndhævelse af den intellektuelle ejendomsret. Denne vejledning tager i første række sigte på at hjælpe de offentlige myndigheder i udviklingslandene og i de mindst udviklede lande i arbejdet på at indføre ordninger og procedurer for en effektiv håndhævelse af den intellektuelle ejendomsret. I vejledningen behandles de mest almindelige problemer, som landene kommer ud for i håndhævelsen af den intellektuelle ejendomsret, og der rådgives i, hvordan man opnår en effektiv og varig beskyttelse af sådanne rettigheder. Vejledningen indeholder en liste over nyttige ressourcer, der kan være til gavn for myndigheder og rettighedsindehavere, som er udsat for vanskeligheder.
- Vejledningen vil blive gjort offentligt tilgængelig på Kommissionens netsted.

8) Samarbejdet mellem institutionerne

De tjenestegrene i Kommissionen, som varetager de forskellige aspekter i forbindelse med håndhævelsen af den intellektuelle ejendomsret, agter at udbygge deres koordination og samarbejde, således at Kommissionens rolle styrkes. Man må — uden af den grund at skabe endnu et lag af bureaukrati — sørge for:

- a) en yderligere forbedring af informationsudvekslingen og koordinationen mellem de tjenestegrene, der varetager forskellige aspekter af håndhævelsen af den intellektuelle ejendomsret
- b) en forenkling af de eksterne parters (rettighedsindehavere, tredjelandes myndigheder) identificering og adgang til den tjenestegren, som tager sig af det specifikke spørgsmål, de ønsker løst.

Specifikke foranstaltninger:

- Der vil med regelmæssige mellemrum blive afholdt tværdepartementale møder til opfølgning af de initiativer, som iværksættes som led i denne strategi, og til drøftelse af de opnåede resultater og af, om nye initiativer bør medtages. Man agter ydermere at forbedre samarbejde mellem de tjenestegrene, som varetager spørgsmål i forbindelse med faglig bistand, for på denne måde at fremme håndhævelsesrelateret bistand til de relevante tredjelande.
 - Med henblik på at give et klarere billede af, hvordan opgaverne fordeles mellem de forskellige tjenestegrene i Kommissionen, er det planen:
 - at udarbejde en ny side til Kommissionens netsted, med a) eksisterende lovgivning vedrørende håndhævelsen af den intellektuelle ejendomsret, b) en redegørelse for håndhævelsesarbejdet, med oplysning om kontaktpersoner i Kommissionen for de forskellige former for intellektuel ejendomsret og de forskellige aspekter af håndhævelsen heraf, samt lænker til de netsider, der varetages af de forskellige afdelinger, som udfører disse opgaver.
 - at indsætte krydshenvisninger i form af lænker i de allerede eksisterende netsider for hver enkelt afdeling, der beskæftiger sig med visse aspekter af den intellektuelle ejendomsret eller visse sektorer.
 - Man vil sørge for en passende koordinering til andre kommissionsinitiativer, der vedrører den intellektuelle ejendomsret, såsom informationsformidlingscentre og helpdesk-kontoret for intellektuel ejendomsret, og sikre, at de effektivt bidrager til målsætningen i denne strategi gennem indsamling og formidling af information omkring den private sektor.
-

BILAG I

BAGGRUND

1) **Hvad er problemet?**

Med TRIPS-aftalen blev der for første gang opstillet ét enkelt, detaljeret og multilateralt regelsæt for alle former for intellektuel ejendomsret. Aftalen omfatter bl.a. et kapitel, hvori der opstilles detaljerede minimumsstandarder for, hvordan medlemmer af Verdenshandelsorganisationen skal håndhæve bestemmelserne om intellektuel ejendomsret.

De fleste medlemmer af Verdenshandelsorganisationen har efterhånden vedtaget den fornødne lovgivning til implementering af sådanne minimumsstandarder, men det må ikke desto mindre konstateres, at piratkopiering og varemærkeforfalskning år for år er taget stadig mere til (¹). Gennem de seneste år har denne aktivitet antaget industrielle proportioner, bl.a. på grund af den dermed forbundne store profit og ringe risiko.

Det er efterhånden blevet klart, at det ikke er nok, at EF blot holder øje med, at Verdenshandelsorganisationens medlemslande sørger for at vedtage den fornødne generelle lovgivning. Det er tvingende nødvendigt, at EF gør en større indsats for at sikre en effektiv og konsekvent håndhævelse af lovgivningen.

Gennem de seneste år har man taget en række vigtige initiativer, både inden for Fællesskabet og ved de ydre grænser. Allerede i 1994 vedtog EF den såkaldte toldforordning (forordning (EF) nr. 3295/94) med henblik på at sikre kontrollen ved grænsen af indførslen af varemærkeforfalskede varer. I 1998 vedtog Kommissionen en grønbog om bekæmpelse af varemærkeforfalskning og piratkopiering inden for enhedsmarkedet. Ansporet af reaktionen på denne grønbog fremlagde Kommissionen den 30. november 2000 en handlingsplan. Den er nu ved at tage fast form ved vedtagelsen af et direktiv om harmonisering af håndhævelsen af den intellektuelle ejendomsret inden for Fællesskabet, vedtagelsen af en forordning til forbedring af de ordninger, som var indført ved den tidligere forordning vedrørende toldmæssige indgreb over for varemærkeforfalskede og piratkopierede varer, udvidelsen af Europol's beføjelser til også at omfatte piratkopierede og varemærkeforfalskede varer og gennemførelsen af en undersøgelse af metoder til indsamling, analyse og sammenligning af data vedrørende piratkopiering og varemærkeforfalskning (²). Hertil kommer, at formandskabet i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i foråret 2003 slog kraftigt til lyd for en øget indsats i kampen mod piratkopiering og varemærkeforfalskning. Resultatet heraf er, at Kommissionen (JAI-generaldirektoratet) agter at lancere et lovgivningsinitiativ i 2004 i form af et forslag til en rådsrammeafgørelse med sigte på indbyrdes harmonisering af medlemsstaternes lovgivning og sanktioner for piratkopiering og varemærkeforfalskning (³).

Forholdene uden for Fællesskabets grænser er helt anderledes. De ordninger, som Fællesskabets rettighedsindehavere kan iværksætte over for krænkelse af deres rettigheder inden for Fællesskabet og i forbindelse med indførsel af varemærkeforfalskede varer til EU, kan ikke anvendes, når krænkelsen finder sted i et tredjeland og den resulterende vare går til forbrug i dette land eller eksporteres til andre tredjelande. Sådanne krænkelse skader Fællesskabets rettighedsindehavere direkte, uanset at de finder sted uden for EF.

2) **Hvorfor er der et problem? Hvor alvorligt er det? For hvem ?**a) *Det Europæiske Fællesskab*

Krænkelser af den intellektuelle ejendomsret — der dukker stadig flere piratkopierede og varemærkeforfalskede varer op på markedet — har en meget negativ virkning på en lang række felter. Fællesskabet har traditionelt investeret kraftigt i varer og tjenesteydelser, som beskyttes af den intellektuelle ejendomsret, og har et stort udbytte heraf; det rammes derfor særlig hårdt, når disse rettigheder ikke håndhæves som de skal, selv når overtrædelserne finder sted i tredjelande, og de piratkopierede/varemærkeforfalskede varer og tjenesteydelser ikke er beregnet til Fællesskabets marked. Af negative virkninger af overtrædelser af den intellektuelle ejendomsret kan nævnes følgende:

Økonomiske og sociale følger: Rettighedsindehaverne får ikke det fulde udbytte af deres investering i forskning og udvikling, markedsføring, kreativt arbejde, kvalitetskontrol osv. Der er negative følger med hensyn til markedsandel, salgsmængder, omdømme, samt beskæftigelse, og i sidste ende bliver det et spørgsmål om, hvorvidt aktiviteter/virksomheder, som bygger på den intellektuelle ejendomsret, overhovedet kan overleve. Den udenlandske investering og teknologioverførsel bringes også i fare, når den intellektuelle ejendomsret krænkes i stort omfang.

(¹) De mindst udviklede lande har en frist indtil 2006 til at tilpasse deres lovgivning til kravene i TRIPS-aftalen.

(²) Eksemplarer kan fås ved henvendelse til MARKT-E4@cec.eu.int

(³) Det Europæiske Råds møde i foråret 2003: formandskabets konklusioner:

»37. Det Europæiske Råd opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at forbedre udnyttelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder ved at fremme foranstaltninger til bekæmpelse af varemærkeforfalskning og piratkopiering, der medvirker udviklingen af et marked for digitale varer og tjenester, samt til at beskytte patenter for computer-implementerede opfindelser.«

Folkesundhed og forbrugerbeskyttelse: Piratkopierede/varemærkeforfalskede varer fremstilles sædvanligvis af anonyme virksomheder, som ser stort på sundheds-, sikkerheds- og kvalitetskrav, og for hvem eftersalgsservice, garanti, brugsanvisning mv. er ukendte begreber. Til eksempel kan nævnes, at det stadig hyppigere forekommer, at man må beslaglægge varemærkeforfalskede varer såsom medicin, levnedsmidler (endog vand på flaske), bil- og flyreserverdele, elektrisk udstyr og legetøj.

Den offentlige ro og orden/sikkerhed: Det har gennem de seneste år givet anledning til stadig større bekymring, at kriminelle organisationer — og undertiden ligefrem terroristgrupper — er involveret i internationalt smugleri af piratkopierede/varemærkeforfalskede varer. Årsagen er, at smugleri giver særlig stor gevinst og indebærer en lavere risiko end anden kriminalitet ⁽¹⁾. Problemets store omfang og de store involverede beløb gør, at forholdene omkring piratkopiering er lige så komplekse som i forbindelse med narkotikasmugleri og pengehvidvask. Europol, Interpol og mange medlemsstater har oprettet særlige politiafdelinger specifikt til at tage sig af dette problem.

Skattemæssige følger: Statens provenu fra moms, indkomstskat og toldafgifter udhules af de lavere priser, der er forbundet med denne ulovlige og lyssky aktivitet. Dette er i særlig grad et problem i lande, som har en streng statskontrol af sektorer såsom tobaks-, alkohol- og brændstofssektoren.

b) Tredjelande

Hvorfor skulle tredjelande, hvor intellektuel ejendomsret er et lidet kendt begreb, hvor der kun er få rettighedsindehavere, og hvor ofte en stor del af industri og handel tjener på sådanne overtrædelser, overhovedet bekymre sig om dette problem?

Svaret herpå er stort set det samme som det svar, som blev givet for Fællesskabets vedkommende (se ovenfor). Følgerne med hensyn til beskyttelse af forbrugerne og folkesundheden af, at den intellektuelle ejendomsret overtrædes, er åbenlyse og direkte følelige både i Fællesskabet og de tredjelande, hvor størsteparten af overtrædelserne finder sted. Sådanne lande har — eller burde have — en umiddelbar interesse i at bekæmpe piratkopiering og varemærkeforfalskning.

Hvad angår første punkt, de økonomiske og sociale følger, vil nogle måske argumentere, at et tredjeland ikke har nogen direkte fordel af at skærpe håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder, der ejes af EU-virksomheder. Man kan jo anlægge den anskuelse, at et sådant land bruger egne ressourcer til at beskytte udenlandske virksomheders investeringer (dette argument fremføres ofte af visse lande). Til imødegåelse af denne argumentation må EU overbevise sådanne lande om, at en effektiv håndhævelse af den intellektuelle ejendomsret (og det selv når den tilhører en tredje part) er et fundamentalt middel både til at tiltrække udenlandsk investering, sikre overførsel af teknologi og ekspertise og beskytte lokale rettighedsindehavere i udviklingslande og mindst udviklede lande; disse lider jo allerede under, at deres intellektuelle ejendomsret ikke overholdes ⁽²⁾. Det er ganske enkelt et spørgsmål om god forvaltningsskik og international tillid, for slet ikke at nævne, at tilsagnene til Verdenshandelsorganisationen og andre internationale og bilaterale tilsagn jo må overholdes. På (mellem)langt sigt vil en bedre håndhævelse også skabe bedre forhold for landets egne skabere, opfindere og investorer og bidrage til landets udvikling.

En del af årsagen til den ineffektive håndhævelse er, at værdien af den intellektuelle ejendomsret undervurderes. I forbindelse med bestræbelserne på at forbedre dette aspekt af den intellektuelle ejendomsret, vil det være nyttigt, om nogle udviklingslande — og gerne lande i hurtig udvikling — foretager en vurdering af, hvor stor værdi de tillægger de dele af industrien, som bygger på intellektuel ejendomsret ⁽³⁾. Dette kan resultere i en bedre værdsættelse af, hvor vigtig den intellektuelle ejendomsret er for det nationale erhvervsliv og dermed for landets økonomiske, sociale og kulturelle vækst og udvikling.

Der har dog på det seneste været eksempler på, at der i nogle lande i takt med, at landet har fået en konkurrenceorienteret og en stadig mere sofistikeret økonomi, er opstået et behov for effektivt at beskytte den intellektuelle ejendomsret mod indenlandske og udenlandske overtrædelser.

⁽¹⁾ I mange lande er der ikke blot stor risiko (undertiden ligefrem dødsstraf) forbundet med andre lukrative kriminelle aktiviteter såsom narkotikahandel, men der afsættes samtidig store midler til bekæmpelse heraf, hvorimod handel med varemærkeforfalskede varer betragtes som en relativt harmløs praksis.

⁽²⁾ Til eksempel kan nævnes varemærkeforfalskning af risvin i Kina og en velkendt lokal fiskesøvs i Vietnam

⁽³⁾ Kommissionen offentliggjorde i 2003 en undersøgelse med titlen *The economic importance of copyright* (http://www.europa.eu.int/comm/internal_market/en/intprop/index.htm).

Andre lande, bl.a. USA og Finland har også udarbejdet sådanne undersøgelser vedrørende ophavsretsbaseerede sektorer (*Copyright industries in the US Economy* — Stephen E. Siwek & Gale Mosteller (udarbejdet for International Intellectual Property Alliance) og *The Economic Importance of Copyright Industries in Finland*, det finske selskab for ophavsret).

I nogle af de mest »problematisk« lande er myndighederne tilsyneladende fuldt ud klar over, hvor stor betydning den intellektuelle ejendomsret har for landets udvikling, og landets egne rettighedsindehavere stiller lige så stort et krav om streng håndhævelse som de udenlandske rettighedsindehavere. Problemet er bare, at piratkopiering og varemærkeforfalskning er en vigtig erhvervsaktivitet i disse lande. Det er klart, at man ikke kan løse problemet alene ud fra ønsket om at beskytte den intellektuelle ejendomsret, men at man må se på det større billede. Kun gennem en bred politik — med inddragelse af både nationale, regionale og lokale myndigheder — kan man nå frem til en løsning.

3) Hvilke rettigheder krænes? Hvilke sektorer er hårdest ramt?

Mange, for ikke at sige de fleste. Det er en udbredt misforståelse, at det næsten kun er luksusmærkevarer inden for sport og beklædning, samt musik- og software-CD'er/DVD'er, som er genstand for piratkopiering og varemærkeforfalskning. Realiteten er, at snart sagt alle intellektuelle ejendomsrettigheder er udsat for alvorlige overtrædelser, og at mange forskellige varer er genstand for varemærkeforfalskning, og det lige fra havregrynspakninger til planter og frø, flyreservedele, solbriller, cigaretter, medicin, AA-batterier, ja sågar hele tankstationer. Store softwareproducenter og små producenter af en bestemt type er lige hårdt ramt. Kommissionens årlige statistikker giver detaljerede og nøjagtige oplysninger om hvor stort problemet er, hvor meget det vokser, og hvor store mængder og hvilke piratkopierede/varemærkeforfalskede varer med oprindelse i tredjelande der beslaglægges ⁽¹⁾.

Det er Kommissionens opfattelse, at indehavere af intellektuelle ejendomsrettigheder af den ene eller anden art kæmper med stort set de samme problemer, og at kampen derfor bedst tages op ved en integreret strategi. Den her foreslåede strategi tager sigte på at styrke bekæmpelsen af alle former for krænkelse af den intellektuelle ejendomsret (ophavsret, varemærker, geografiske betegnelser, patenter, mønstre osv.).

4) Hvilke lande giver anledning til problemer?

Lande, som volder problemer, fordi de ikke håndhæver den intellektuelle ejendomsret ⁽²⁾, kan opdeles på forskellig måde. De kan f.eks. klassificeres som a) kildelande, b) transitlande og c) mållande. Disse tre landegrupper afviger fra hinanden med hensyn til spørgsmålet om, hvilke foranstaltninger der er mest formålstjenlige til at løse problemet.

a) Kildelande

Ved kildelande forstås lande, som har en foruroligende stor produktion af piratkopierede/varemærkeforfalskede varer, hvad enten der er tale om produktion til indenlandsk forbrug eller til eksport. For så vidt angår digital piratkopiering, kan det være vanskeligt at detektere, hvor krænkelsen af den intellektuelle ejendomsret finder sted.

I sådanne lande er det overordentligt vigtigt sørge for en bedre effektivitet og koordination inden for politi, domstole, toldvæsen og den offentlige administration. Det er også vigtigt at sørge for, at lovgivningen hjemler de fornødne sanktioner.

b) Transitlande

Man får imidlertid ikke det fulde billede, hvis man kun ser på lande, der krænker den intellektuelle ejendomsret ved at have en meget stor produktion af varemærkeforfalskede varer; man må også se på de lande, hvorigennem sådanne varer forsendes. Denne gruppe omfatter lande, der optræder som oprindelseslande for varemærkeforfalskede varer, som beslaglægges i Fællesskabet, for det meste som følge af forsendelse af varemærkeforfalskede transitvarer, ikke som følge af nogen indenlandsk produktion af sådanne varer. At så store varemængder har oprindelse i nævnte lande, vidner dog om en mangelfuld håndhævelse, i hvert fald hvad angår grænsekontrollen. Den organiserede kriminalitet vil udnytte sådanne svagheder til at etablere forskellige transportruter for på denne måde at skjule varens virkelige oprindelse.

⁽¹⁾ http://europa.eu.int/comm/taxation_customs/customs/counterfeit_piracy/index_en.htm

⁽²⁾ Ved opstilling af en liste over »problemlande« baserer man sig på forskellige forhold:

- Information fra Fællesskabets rettighedsindehaver og andre kilder (delegationer mv.) vedrørende overtrædelser af den intellektuelle ejendomsret
 - Oplysninger om beslaglæggelser af varemærkeforfalskede varer ved Fællesskabets grænser
 - Hvor vigtige de pågældende lande er i kraft af deres faktiske eller potentielle samhandel med Fællesskabet. Hvorvidt et land klassificeres i en eller flere af disse kategorier afgøres af, hvor vigtige forholdene i landet er ud fra Fællesskabets standpunkt. Lande med lille handelsmæssig betydning prioriteres ikke på listen.
- Under alle omstændigheder ændrer forholdene på dette felt sig konstant og kræver derfor en løbende overvågning og ajourføring.

En forbedring af foranstaltningerne ved grænsen og af toldvæsenets effektivitet, ikke mindst hvad angår transitforsendelser, kan forventes at resultere i en væsentlig reduktion af denne aktivitet.

c) *Mållande*

Et vigtigt element i enhver politik til bekæmpelse af overtrædelse af den intellektuelle ejendomsret er spørgsmålet om, hvilke lande eksporten af varemærkeforfalskede varer er bestemt til, og hvor den hovedsagelig markedsføres.

Der sælges store mængder varemærkeforfalskede varer i næsten alle lande. Det er vanskeligt at fastslå, hvilke lande der er hovedmarked for piratkopierede varer, fordi problemet er så udbredt. Dette har mange meget forskellige og undertiden indbyrdes modstridende årsager: grunden kan være at landet er for fattigt til at købe varer, som beskyttes af den intellektuelle ejendomsret, at en sådan praksis er accepteret (eller i det mindste ikke fordømmes), at de kan produceres i store mængder, at det somme tider er umuligt at skelne mellem den ægte og den falske vare, eller at den forfalskede vare er billigere. Det er grunden til, at man må koncentrere indsatsen om de lande, som er hovedafsætningsmarked for de legitime EU-rettigheidsindehavere, der er hårdest ramt af krænkelsene af den intellektuelle ejendomsret.

Forudsætningen for at bekæmpe forbruget af piratkopierede/varemærkeforfalskede varer er, at man gør en indsats for at informere om de negative følger og de risici, der er forbundet med denne praksis. Der er også behov for en mere effektiv kontrol af vareindførslen og en mere effektiv indsats fra politiets og domstolens side over for de grupper og individer, som er involveret i storstilet handel med sådanne varer.

5) **Hvad er forholdene i Fællesskabet?**

Det gælder generelt, at Fællesskabet og medlemsstaterne lægger en meget høj standard til grund i forbindelse med beskyttelse og håndhævelse af den intellektuelle ejendomsret, således som det fremgår af den gældende ret, og herunder ikke mindst den seneste indsats, jf. pkt. 1. I praktisk henseende kan det nævnes, at de rapporter, som TAXUD-generaldirektoratet offentliggør hvert år, giver et klart billede af, hvilke resultater medlemsstaternes myndigheder har opnået med hensyn til beslaglæggelse af forfalskede varer ved grænsen ⁽¹⁾.

Der er dog forskelle i håndhævnelsesniveauet fra den ene medlemsstat til den anden. I nogle medlemsstater er der stadig behov for en indsats til forbedring af forholdene og reduktion af den resterende produktion og salg af piratkopierede/varemærkeforfalskede varer. Det nye direktiv om harmonisering af håndhævelsen af den intellektuelle ejendomsret inden for Fællesskabet vil bidrage til en forbedring af forholdene.

6) **Hvem i Kommissionen deltager i håndhævelsen af den intellektuelle ejendomsret?**

Forskellige generaldirektorater i Kommissionen har beføjelser med hensyn til specielle aspekter af håndhævelsesarbejdet. Kort beskrevet:

- TRADE-generaldirektoratet (samhandel) varetager de eksterne (multilaterale og bilaterale) aspekter af problemet, dvs. håndhævelsesarbejdet i tredjelande. TRADE repræsenterer også Det Europæiske Fællesskab i Verdenshandelsorganisationen og i TRIPS-rådet.
- MARKT-generaldirektoratet (det indre marked) er ansvarligt for EU's politik og lovgivning vedrørende intellektuel og industriel ejendomsret og repræsenterer og fører forhandlinger på Det Europæiske Fællesskabs vegne i de forskellige WIPO-udvalg. Dette generaldirektorat har taget initiativ til ovennævnte håndhævelsesdirektiv.
- AGRI-generaldirektoratet (landbrug) er ansvarligt for EU's indenrigs- og udenrigspolitik og for EU's lovgivning vedrørende geografiske betegnelser på landbrugsområdet og fører forhandlinger herom
- TAXUD-generaldirektoratet (beskatning og toldunionen) varetager håndhævelsen af den intellektuelle ejendomsret ved Fællesskabets ydre grænser. TAXUD har udarbejdet udkastet til ovennævnte toldforordning.

(1) http://europa.eu.int/comm/taxation_customs/customs/counterfeit_piracy/index_en.htm

- JAI-generaldirektoratet (retlige og indre anliggender) har også tilsynsansvar, når håndhævelsen af den intellektuelle ejendomsret vedrører retshåndhævelsen både i og uden for Fællesskabet. Forskellige specifikke aktiviteter i felten varetages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF).
- DEV-generaldirektoratet (udvikling) og RELEX-generaldirektoratet (forbindelser udadtil) koordinerer — såvel centralt som via EU's delegationer i tredjelandsene — Fællesskabets bistand til udviklingslandene og de mindst udviklede lande, og herunder også på handelsområdet, medens EuropeAid (AIDCO) står for de faglige bistandsprogrammer.
- ENTR-generaldirektoratet (erhvervspolitik) varetager IPR-helpdesken, og er takket være sine nære forbindelser til erhvervslivet (og herunder mange indehavere af intellektuelle ejendomsrettigheder) en vigtig partner⁽¹⁾.

Dette er et afgørende tidspunkt for den nuværende strategis effektivitet. Generaldirektoratet for handel og andre generaldirektorater med ansvar udadtil har en vigtig og veldefineret rolle at spille i arbejdet på at forbedre håndhævelsen af den intellektuelle ejendomsret i tredjelandsene. En stor del af det praktiske ansvar for bekæmpelsen af piratkopiering og varemærkeforfalskning ligger imidlertid hos medlemsstaterne og hos andre generaldirektorater. Det vil altid være toldmyndighederne, politiet og de nationale domstole, som opnår de mest synlige og umiddelbare resultater, takket være harmoniseringen af love og procedurer og oprettelsen af en informationsudvekslingsordning på EF-niveau. På disse (hovedsageligt nationale) områder kan generaldirektoratet for handel kun yde begrænset assistance. Forholdet er imidlertid et ganske andet med hensyn til håndhævelsen i tredjelandsene. Her kan generaldirektoratet for handel og andre tjenestegrene i Kommissionen med ansvar udadtil helt sikkert spille en stor rolle i realiseringen af de opgaver, der er foreslået i den forelagte strategi, i samarbejde med EF's delegationer i tredjelandsene.

(1) <http://www.ipr-helpdesk.org/index.htm>

Meddelelse om indledning af en udløbsundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af siliciumcarbid med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Den Russiske Føderation og Ukraine og om indledning af en interimundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af siliciumcarbid med oprindelse i Den Russiske Føderation

(2005/C 129/04)

Efter offentliggørelsen af en meddelelse om forestående udløb ⁽¹⁾ af gyldigheden af de gældende antidumpingforanstaltninger vedrørende importen af siliciumcarbid med oprindelse i Folkerepublikken Kina («Kina»), Den Russiske Føderation («Rusland») og Ukraine (i det følgende benævnt »de pågældende lande») har Kommissionen modtaget en anmodning om en fornyet undersøgelse af disse foranstaltninger i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 ⁽²⁾ (i det følgende benævnt »grundforordningen»). Kommissionen har også modtaget en anmodning i henhold til artikel 11, stk. 3, i grundforordningen om en interimundersøgelse af de gældende foranstaltninger vedrørende importen af siliciumcarbid med oprindelse i Rusland.

1. Anmodning om fornyet undersøgelse

Anmodningerne blev indgivet den 24. februar 2005 af CEFIC (European Chemical Industry Council) (i det følgende benævnt »ansøgeren») på vegne af producenter, som tegner sig for hele den samlede produktion af siliciumcarbid i Fællesskabet.

2. Vare

Den vare, der er omfattet af undersøgelse, er siliciumcarbid med oprindelse i Kina, Rusland og Ukraine (i det følgende benævnt »den pågældende vare»), som i øjeblikket tariferes under KN-kode 2849 20 00. Denne KN-kode anføres blot til orientering.

3. Gældende foranstaltninger

De foranstaltninger, der i øjeblikket er i kraft, er en endelig antidumpingtold, som blev indført ved Rådets forordning (EF) nr. 1100/2000 ⁽³⁾.

4. Begrundelse for fornyet undersøgelse

4.1. Begrundelse for udløbsundersøgelsen

Anmodningen begrundes med, at udløbet af foranstaltningerne sandsynligvis vil føre til fortsat eller fornyet dumping og skade for EF-erhvervsgrenen.

(a) Rusland og Ukraine

Påstanden om, at der fortsat finder dumping sted i forbindelse med Rusland, er baseret på en sammenligning af den normale værdi fastsat på grundlag af hjemmemarkedspriserne og priserne for den pågældende vare ved salg til eksport til Fællesskabet.

⁽¹⁾ EUT C 254 af 14.10.2004, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 461/2004 (EUT L 77 af 13.3.2004, s. 12).

⁽³⁾ EFT L 125 af 26.5.2000, s. 3. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 991/2004 (EUT L 182 af 19.5.2004, s. 18).

I henhold til bestemmelserne i artikel 2, stk. 7, i grundforordningen fastsatte ansøgeren den normale værdi for Ukraine på grundlag af prisen i et egnet land med markedsøkonomi, som er angivet i punkt 5.1(d) i denne meddelelse. Påstanden om, at der fortsat finder dumping sted i forbindelse med Ukraine, er baseret på en sammenligning af den normale værdi som fastsat i det foregående og priserne for den pågældende vare ved salg til eksport til Fællesskabet.

På dette grundlag er de beregnede dumpingmargener for Rusland og Ukraine betydelige.

Ansøgeren har fremlagt bevis for, at den pågældende vare fra Rusland og Ukraine fortsat er blevet importeret i betydelige mængder.

Det hævdes også, at den importerede vares mængde og priser blandt andet er blevet ved med at have negative virkninger for EF-erhvervsgrenens priser, hvilket har haft betydelige negative følger for EF-erhvervsgrenens samlede resultater, finansielle situation og beskæftigelse.

Ansøgeren hævder endvidere, at det er sandsynligt, at der vil forekomme yderligere skadevoldende dumping. Ansøgeren fremlægger i den forbindelse bevis for, at den nuværende import af den pågældende vare sandsynligvis vil stige, hvis foranstaltningerne bortfalder, på grund af uudnyttet kapacitet i Rusland og Ukraine.

Desuden hævder ansøgeren, at den delvise afhjælpning af skaden hovedsagelig skyldes foranstaltningerne, og at enhver genoptagelse af en betydelig import fra Rusland og Ukraine til dumpingpriser sandsynligvis vil påføre EF-erhvervsgrenen yderligere skade, hvis foranstaltningerne får lov til at udløbe.

(b) Kina

Ansøgeren hævder, at der er sandsynlighed for, at dumpimporten af den pågældende vare fra Kina vil blive genoptaget. I henhold til bestemmelserne i artikel 2, stk. 7, i grundforordningen fastsatte ansøgeren den normale værdi for Kina på grundlag af prisen i et egnet land med markedsøkonomi, som er angivet i punkt 5.1(d) i denne meddelelse. Påstanden om en genoptagelse af dumping i forbindelse med Kina er baseret på en sammenligning af den normale værdi som fastsat i det foregående og priserne for den pågældende vare ved salg til eksport til andre tredjelande, bl.a. Japan og USA.

På dette grundlag er den beregnede dumpingmargen for Kina betydelig.

Ansøgeren hævder endvidere, at det er sandsynligt, at der vil forekomme yderligere skadevoldende dumping. Ansøgeren fremlægger i den forbindelse bevis for, at den nuværende import sandsynligvis vil stige, hvis foranstaltningerne bortfalder, på grund af uudnyttet kapacitet og de investeringer, der for nylig er foretaget i produktionskapacitet i Kina.

Desuden hævder ansøgeren, at afhjælpningen af skaden hovedsagelig skyldes foranstaltningerne, og at enhver genoptagelse af en betydelig import fra Kina til dumpingpriser vil påføre EF-erhvervsgrænsen yderligere skade, hvis foranstaltningerne får lov til at udløbe.

4.2. *Begrundelse for interimundersøgelsen*

Ansøgeren hævder, at de nuværende foranstaltninger i form af kvantitative tilsagn i forbindelse med importen af siliciumcarbid med oprindelse i Rusland ikke er hensigtsmæssige, da de ikke fjerner de skadevoldende virkninger af dumping, og at de derfor bør ændres.

5. Procedure

Kommissionen har efter høring af det rådgivende udvalg fastslået, at der foreligger tilstrækkelige beviser til at berettigg indledningen af en udløbsundersøgelse og en interimundersøgelse, og den iværksætter hermed de pågældende undersøgelser i henhold til artikel 11, stk. 2 og 3, i grundforordningen.

5.1. *Procedure for fastsættelse af sandsynligheden for dumping og skade og for fastsættelse af en velegnet form for foranstaltninger i forbindelse med importen fra Rusland*

I udløbsundersøgelsen vil det blive fastslået, om der er sandsynlighed for, at foranstaltningernes udløb vil medføre fortsat eller fornyet dumping og skade. I interimundersøgelsen vil det blive undersøgt, om de nuværende foranstaltningers form er velegnet i forbindelse med importen af den pågældende vare fra Rusland, og om det vil være nødvendigt at ændre foranstaltningernes form.

a) Stikprøver

I betragtning af det store antal parter, der er involveret i denne undersøgelse, kan Kommissionen beslutte at anvende stikprøver, jf. artikel 17 i grundforordningen.

(i) Stikprøve af eksportører/producenter i Kina

For at sætte Kommissionen i stand til at afgøre, om det er nødvendigt at udtage en stikprøve, og i bekræftende fald at udtage denne, anmodes alle eksportører/producenter eller deres repræsentanter om at give sig til kende over for Kommissionen og afgive følgende oplysninger om deres selskab eller selskaber inden for den frist, der er fastsat i punkt 6(b)(i) og i den form, der er angivet i punkt 7 i denne meddelelse:

- navn, adresse, e-mail-adresse, telefon-, fax- og/eller telexnummer samt kontaktperson
- omsætningen i lokal valuta og mængden i tons af den pågældende vare solgt til eksport til Fællesskabet i perioden fra den 1. april 2004 til den 31. marts 2005
- omsætningen i lokal valuta og mængden i tons af den pågældende vare solgt til eksport til andre tredjelande i perioden fra den 1. april 2004 til den 31. marts 2005
- nøjagtig angivelse af selskabets aktiviteter i forbindelse med produktion af den pågældende vare og produktionsmængden i tons af den pågældende vare, produktionskapaciteten og investeringerne i produktionskapacitet i perioden fra den 1. april 2004 til den 31. marts 2005
- navnene på alle forretningsmæssigt forbundne selskaber⁽¹⁾, der er involveret i produktion og/eller salg (eksport og/eller hjemmemarked) af den pågældende vare
- alle andre relevante oplysninger, som kan være nyttige for Kommissionen ved udvælgelsen af stikprøven
- en angivelse af, om selskabet eller selskaberne indvilger i at indgå i stikprøven, hvilket indebærer besvarelse af et spørgeskema samt accept af besøg med henblik på kontrol af besvarelsen.

Kommissionen vil desuden kontakte myndighederne i eksportlandet og alle kendte sammenslutninger af eksportører/producenter for at indhente de oplysninger, som den anser for nødvendige til udvælgelsen af stikprøven af eksportører/producenter.

⁽¹⁾ Udtrykket forretningsmæssigt forbundne selskaber er defineret i artikel 143 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 om gennemførelsesbestemmelser til EF-toldkodeksen (EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1).

(ii) Stikprøve af importører

For at sætte Kommissionen i stand til at afgøre, om det er nødvendigt at udtage en stikprøve, og i bekræftende fald udtage denne, anmodes alle importører eller deres repræsentanter om at give sig til kende over for Kommissionen og afgive følgende oplysninger om deres selskab eller selskaber inden for den frist, der er fastsat i punkt 6(b)(i), og i den form, der er angivet i punkt 7 i denne meddelelse:

- navn, adresse, e-mail-adresse, telefon-, fax- og/eller telexnummer samt kontaktperson
- selskabets samlede omsætning i EUR i perioden fra den 1. april 2004 til den 31. marts 2005
- det samlede antal ansatte
- nøjagtig angivelse af selskabets aktiviteter i forbindelse med den pågældende vare
- mængden i tons og værdien i EUR af importen til og videresalget på markedet i Fællesskabet af den pågældende importerede vare med oprindelse i Kina, Rusland og Ukraine i perioden fra den 1. april 2004 til den 31. marts 2005
- navnene på alle forretningsmæssigt forbundne selskaber⁽¹⁾, der er involveret i produktion og/eller salg af den pågældende vare, samt nøjagtig angivelse af deres aktiviteter
- alle andre relevante oplysninger, som kan være nyttige for Kommissionen ved udvælgelsen af stikprøven
- en angivelse af, om selskabet eller selskaberne indvilger i at indgå i stikprøven, hvilket indebærer besvarelse af et spørgeskema samt accept af besøg med henblik på kontrol af besvarelsen.

Kommissionen vil desuden kontakte alle kendte importørsammenslutninger for at indhente de oplysninger, som den anser for nødvendige til udvælgelsen af stikprøven af importører.

(iii) Endelig udvælgelse af stikprøverne

Alle interesserede parter, der ønsker at afgive relevante oplysninger vedrørende udvælgelsen af stikprøverne, skal gøre dette inden for den frist, der er fastsat i punkt 6(b)(ii) i denne meddelelse.

⁽¹⁾ Udtrykket forretningsmæssigt forbundne selskaber er defineret i artikel 143 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 om gennemførelsesbestemmelser til EF-toldkodeksen (EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1).

Kommissionen agter at udtage den endelige stikprøve efter at have hørt de interesserede parter, som har givet udtryk for, at de er villige til at indgå i stikprøven.

Selskaber, der indgår i stikprøven, skal besvare et spørgeskema inden for den frist, der er fastsat i punkt 6(b)(iii) i denne meddelelse, og skal samarbejde i forbindelse med undersøgelsen.

Hvis der ikke udvises tilstrækkelig samarbejdsvilje, kan Kommissionen i overensstemmelse med artikel 17, stk. 4, og artikel 18 i grundforordningen basere sine undersøgelsesresultater på de foreliggende faktiske oplysninger. Et resultat, der er baseret på de foreliggende faktiske oplysninger, kan være mindre gunstigt for den pågældende part som anført i punkt 8 i denne meddelelse.

(b) Spørgeskemaer

For at indhente de oplysninger, som Kommissionen anser for nødvendige for sin undersøgelse, vil den sende spørgeskemaer til EF-erhvervsgrenen og alle producentsammenslutninger i Fællesskabet, de eksportører/producenter i Kina, der indgår i stikprøven, eksportører/producenter i Rusland og Ukraine, alle sammenslutninger af eksportører/producenter, de importører og forhandlere, der indgår i stikprøven, alle sammenslutninger af importører og forhandlere, der er nævnt i anmodningen, eller som samarbejdede i forbindelse med den undersøgelse, som førte til de foranstaltninger, der er genstand for denne fornyede undersøgelse, samt til myndighederne i de pågældende eksportlande.

(c) Indhentning af oplysninger og afholdelse af høringer

Alle interesserede parter opfordres til at tilkendegive deres synspunkter, fremsende andre oplysninger end besvarelser af spørgeskemaet og fremlægge dokumentation herfor. Sådanne oplysninger og dokumentation skal være Kommissionen i hænde inden for den frist, der er fastsat i 6(a)(ii) i denne meddelelse.

Kommissionen kan endvidere høre interesserede parter, forudsat at de fremsætter anmodning herom og godtgør, at der er særlige grunde til, at de bør høres. Denne anmodning skal indgives inden for den frist, der er fastsat i punkt 6(a)(iii) i denne meddelelse.

(d) *Udvælgelse af land med markedsøkonomi*

I den tidligere undersøgelse blev Brasilien anvendt som et egnet land med markedsøkonomi med henblik på at fastsætte den normale værdi for Kina og Ukraine. Kommissionen påtænker at anvende Brasilien igen til dette formål. Interesserede parter opfordres til at fremsætte bemærkninger til rimeligheden af dette valg inden for den særlige frist, der er fastsat i punkt 6(c) i denne meddelelse.

5.2. *Procedure for vurderingen af Fællesskabets interesser*

Hvis det bekræftes, at der er sandsynlighed for fortsat eller fornyet dumping og skade, vil der i overensstemmelse med artikel 21 i grundforordningen blive truffet afgørelse om, hvorvidt det er i strid med Fællesskabets interesser at opretholde eller ophæve antidumpingforanstaltningerne. EF-erhvervs-grenen, importører og forhandlere, deres repræsentative sammenslutninger, repræsentative brugere og repræsentative forbrugerorganisationer kan derfor give sig til kende og indgive oplysninger til Kommissionen inden for den generelle frist, der er fastsat i punkt 6(a)(ii) i denne meddelelse, forudsat at de kan bevise, at der er en objektiv forbindelse mellem deres aktiviteter og den pågældende vare. Parter, der har handlet som angivet i det foregående, kan anmode om at blive hørt mundtligt med angivelse af, hvilke særlige grunde der er til, at de bør høres, inden for den frist, der er fastsat i punkt 6(a)(iii) i denne meddelelse. Det skal bemærkes, at der kun vil blive taget hensyn til oplysninger, der er indgivet i henhold til artikel 21, hvis de er behørigt underbygget med faktuelle beviser på indgivelsestidspunktet.

6. *Frister*(a) *Generel frist*

- (i) For parter, der anmoder om et spørgeskema

Alle interesserede parter, som ikke samarbejdede i forbindelse med den undersøgelse, som førte til de foranstaltninger, der er genstand for denne fornyede undersøgelse, bør anmode om et spørgeskema så hurtigt som muligt og senest 15 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

- (ii) For parter, der giver sig til kende og indgiver besvarelser af spørgeskemaet og andre oplysninger

Medmindre andet er angivet, skal alle interesserede parter give sig til kende over for Kommissionen,

fremsætte deres synspunkter og afgive besvarelser af spørgeskemaer eller alle andre oplysninger senest 40 dage fra datoen for offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*, hvis der skal tages hensyn til deres bemærkninger i forbindelse med undersøgelsen. Det skal bemærkes, at de fleste procedurermæssige rettigheder, der er fastsat i grundforordningen, kun kan respekteres, hvis parterne giver sig til kende inden for ovennævnte frist.

Selskaber, der er udvalgt til at indgå i en stikprøve, skal indgive besvarelser af spørgeskemaet inden for den frist, der er fastsat i punkt 6(b)(iii) i denne meddelelse.

(iii) *Høringer*

Alle interesserede parter kan også anmode om at blive hørt af Kommissionen inden for samme frist på 40 dage.

(b) *Særlig frist for udtagning af stikprøver*

- (i) Alle oplysninger, der er anført i punkt 5.1(a)(i) og 5.1(a)(ii) vedrørende stikprøver, skal være Kommissionen i hænde senest 15 dage efter datoen for offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*, da Kommissionen påtænker at høre berørte parter, som har udtrykt vilje til at indgå i stikprøven, om den endelige udvælgelse af stikprøven inden for 21 dage fra offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

- (ii) Alle andre oplysninger, der er relevante for udvælgelsen af stikprøven, jf. punkt 5.1(a)(iii), skal være Kommissionen i hænde senest 21 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

- (iii) Besvarelser af spørgeskemaer fra parter, der indgår i stikprøven, skal være Kommissionen i hænde senest 37 dage efter meddelelsen om, at de indgår i stikprøven.

(c) *Særlig frist for udvælgelse af et land med markedsøkonomi*

Parter i undersøgelsen kan fremsætte bemærkninger til, om det er passende at anvende Brasilien som et land med markedsøkonomi, jf. punkt 5.1(d) i denne meddelelse, med henblik på fastsættelsen af den normale værdi for Kina og Ukraine. Disse bemærkninger skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

7. Skriftlige bemærkninger, besvarelser af spørgeskemaer og korrespondance

Alle bemærkninger og anmodninger fra interesserede parter skal fremsættes skriftligt (ikke i elektronisk form, medmindre andet er angivet) med angivelse af den pågældende parts navn, adresse, e-mail-adresse, telefon-, fax- og/eller telexnummer. Alle skriftlige bemærkninger, herunder de oplysninger, der forlanges i denne meddelelse, besvarelser af spørgeskemaer og korrespondance fra interesserede parter, som afgives i fortrolighed, skal forsynes med påtegningen »Limited⁽¹⁾« og i overensstemmelse med artikel 19, stk. 2, i grundforordningen ledsages af et ikke-fortroligt sammendrag, som skal forsynes med påtegningen »FOR INSPECTION BY INTERESTED PARTIES«.

Kommissionens postadresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Handel
Direktorat B
Kontor: J-79 5/16
B-1049 Bruxelles
Fax (32-2) 295 65 05

8. Manglende samarbejdsvilje

I tilfælde, hvor en af de interesserede parter nægter at give adgang til de nødvendige oplysninger eller på anden måde undlader at meddele dem inden for de fastsatte frister eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan der træffes afgørelser, positive eller negative, på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, jf. artikel 18 i grundforordningen.

Konstateres det, at en interesseret part har afgivet urigtige eller vildledende oplysninger, vil der blive set bort fra disse oplysninger, og de foreliggende faktiske oplysninger kan benyttes, jf. artikel 18 i grundforordningen. Hvis en interesseret part ikke samarbejder eller kun samarbejder delvist, baseres undersøgelsesresultaterne kun på de foreliggende faktiske oplysninger i overensstemmelse med artikel 18, hvilket kan føre til et resultat, som er mindre gunstigt for denne part, end hvis den pågældende havde udvist samarbejdsvilje.

9. Tidsplan for udløbsundersøgelsen og interimundersøgelsen

Udløbsundersøgelsen og interimundersøgelsen vil i henhold til artikel 11, stk. 5, i grundforordningen blive afsluttet senest 15 måneder efter offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ Dette betyder, at dokumentet kun er til internt brug. Det er beskyttet i henhold til artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43). Det er et fortroligt dokument i henhold til artikel 19 i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 (EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1) og artikel 6 i WTO-aftalen om anvendelse af artikel VI i GATT 1994 (antidumpingaftalen).

Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af ethylalkohol med oprindelse i Guatemala og Pakistan

(2005/C 129/05)

Kommissionen har modtaget en klage i henhold til artikel 5 i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab, i det følgende benævnt »grundforordningen«⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 461/2004⁽²⁾, hvori det anføres, at import af ethylalkohol med oprindelse i Guatemala og Pakistan, i det følgende benævnt »de pågældende lande«, indføres til dumpingpriser og derved forvolder EF-erhvervs-grenen væsentlig skade.

1. Klagen

Klagen blev indgivet den 11. april 2005 af Committee of Industrial Ethanol Producers of the EU (CIEP), i det følgende benævnt »klageren«, på vegne af producenter, der tegner sig for en væsentlig del, i dette tilfælde over 30 %, af den samlede produktion af ethylalkohol i Fællesskabet.

2. Varen

Den vare, der påstås indført til dumpingpriser, er ethylalkohol, denatureret eller ikke denatureret, med et alkoholindhold på 80 % vol. eller derover, med oprindelse i Guatemala og Pakistan, i det følgende benævnt »den pågældende vare«, og normalt henhørende under KN-kode 2207 10 00 og ex 2207 20 00. KN-koderne angives kun til orientering.

3. Påstand om dumping

For så vidt angår Guatemala og Pakistan er påstanden om dumping baseret på en sammenligning af den normale værdi fastsat på grundlag af hjemmemarkedspriserne og eksportpriserne for den pågældende vare ved salg til Fællesskabet.

På dette grundlag er de beregnede dumpingmargener betydelige for de pågældende eksportlande.

4. Påstand om skade

Klageren har fremlagt bevis for, at importen af den pågældende vare fra Guatemala og Pakistan er steget i absolutte tal og udtrykt som markedsandel.

Det påstås, at mængden af og priserne på den importerede vare blandt andet har haft en negativ indvirkning på EF-erhvervs-grenens markedsandel, salgsmængder og priser, hvilket har haft betydelige negative følger for EF-erhvervs-grenens samlede resultat og finansielle situation.

5. Procedure

Kommissionen har efter konsultation af det rådgivende udvalg fastslået, at klagen er indgivet af eller på vegne af den pågældende erhvervs-gren i Fællesskabet, og at der foreligger tilstrækkeligt bevis til at berettiggivende iværksættelsen af en procedure, og den indleder herved en undersøgelse i henhold til artikel 5 i grundforordningen.

5.1. Procedure for fastsættelse af dumping og klage

Undersøgelsen vil fastslå, om den pågældende vare med oprindelse i Guatemala og Pakistan indføres til dumpingpriser, og om dette har forvoldt skade.

(a) Stikprøver

I betragtning af det store antal parter, der er involveret i proceduren, kan Kommissionen beslutte at anvende stikprøver i overensstemmelse med artikel 17 i grundforordningen.

(i) Stikprøver af eksportører/producenter i Pakistan

For at Kommissionen kan afgøre, om det er nødvendigt at anvende stikprøver, og i bekræftende fald udtage disse, anmodes alle eksportører/producenter eller deres repræsentanter om at give sig til kende over for Kommissionen og afgive følgende oplysninger om deres selskab eller selskaber inden for den frist, der er fastsat i punkt 6(b)(i), og i det format, der er angivet i punkt 7:

- navn, adresse, e-mail-adresse, telefon-, fax- og/eller telexnummer samt kontaktperson
- omsætningen i lokal valuta og mængden i tons af den pågældende vare, der er solgt til eksport til Fællesskabet i perioden fra den 1. april 2004 til den 31. marts 2005
- omsætningen i lokal valuta og mængden i tons af den pågældende vare, der er solgt på hjemmemarkedet i perioden fra den 1. april 2004 til den 31. marts 2005
- om selskabet har til hensigt at fremsætte krav om en individuel margen⁽³⁾ (kun producenter kan fremsætte krav om individuelle margener)

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 461/2004 (EUT L 77 af 13.3.2004, s. 12).

⁽²⁾ EUT L 77 af 13.3.2004, s. 12.

⁽³⁾ Selskaber, der ikke indgår i stikprøven, kan fremsætte ønske om individuelle margener i henhold til artikel 17, stk. 3, i grundforordningen.

- nøjagtig angivelse af selskabets aktiviteter vedrørende produktionen af den pågældende vare
- navnene på alle forretningsmæssigt forbundne selskaber (⁽¹⁾), der er involveret i produktionen og/eller salget af den pågældende vare (til eksport og/eller på hjemmemarkedet), samt nøjagtig angivelse af disse selskabers aktiviteter
- alle andre oplysninger, som kunne være relevante for Kommissionens udtagning af stikprøven
- en angivelse af, om selskabet eller selskaberne er indforstået med at indgå i stikprøven, hvilket indebærer besvarelse af et spørgeskema samt accept af besøg med henblik på undersøgelse af besvarelsen.

For at indhente de oplysninger, som Kommissionen anser for nødvendige for at udtage stikprøven af eksportører og producenter, vil den desuden kontakte myndighederne i eksportlandet og alle kendte sammenslutninger af eksportører/producenter.

(ii) Stikprøver af EF-producenter

I betragtning af det store antal EF-producenter, som støtter klagen, påtænker Kommissionen at undersøge den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen, ved udtagning af stikprøver.

For at Kommissionen kan udtage en stikprøve anmodes alle EF-producenter om at afgive følgende oplysninger om deres selskab eller selskaber inden for fristen i punkt 6(b)(i):

- navn, adresse, e-mail-adresse, telefon-, fax- og/eller telexnummer samt kontaktperson
- selskabets samlede omsætning i EUR i perioden fra den 1. april 2004 til den 31. marts 2005
- nøjagtig angivelse af selskabets aktiviteter vedrørende produktionen af den pågældende vare
- værdien i EUR af salget af den pågældende vare på fællesskabsmarkedet i perioden fra den 1. april 2004 til den 31. marts 2005
- mængden i tons af salget af den pågældende vare på fællesskabsmarkedet i perioden fra den 1. april 2004 til den 31. marts 2005
- mængden i tons af produktionen af den pågældende vare i perioden fra den 1. april 2004 til den 31. marts 2005

- navnene på alle forretningsmæssigt forbundne selskaber (⁽¹⁾), som er involveret i produktionen og/eller salget af den pågældende vare, samt disse selskabers nøjagtige aktiviteter
- alle andre oplysninger, som kunne være relevante for Kommissionens udtagning af stikprøven
- en angivelse af, om selskabet eller selskaberne er indforstået med at indgå i stikprøven, hvilket indebærer besvarelse af et spørgeskema samt accept af besøg med henblik på undersøgelse af besvarelsen.

For at indhente de oplysninger, som Kommissionen anser for nødvendige for at udtage stikprøven af producenter i Fællesskabet, vil den desuden kontakte EF-producenternes sammenslutning (CIEP).

(iii) Endelig udtagning af stikprøver

Alle interesserede parter, der ønsker at indgive oplysninger af relevans for udtagningen af stikprøver, skal gøre dette inden for fristen i punkt 6(b)(ii).

Kommissionen agter at foretage den endelige udtagning af stikprøverne, når den har konsulteret de berørte parter, der har erklæret sig villige til at indgå i stikprøverne.

Selskaber, der indgår i stikprøverne, skal besvare et spørgeskema inden for fristen i punkt 6(b)(iii) og samarbejde inden for rammerne af undersøgelsen.

Hvis der ikke udvises tilstrækkelig samarbejdsvilje, kan Kommissionen træffe afgørelse på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, jf. artikel 17, stk. 4, og artikel 18 i grundforordningen. Afgørelser truffet på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger kan være mindre gunstige for den berørte part, jf. punkt 8 i denne meddelelse.

(b) Spørgeskemaer

For at få de oplysninger, som Kommissionen anser for nødvendige til sin undersøgelse, sender den spørgeskemaer til den EF-erhvervsgren, der indgår i stikprøven, og til alle producentsammenslutninger i Fællesskabet, til de eksportører/producenter i Pakistan, der indgår i stikprøven, til eksportører/producenter i Guatemala, til alle sammenslutninger af eksportører/producenter, til importørerne, til alle importørsammenslutninger, der er nævnt i klagen, og til myndighederne i de pågældende eksportlande.

(¹) Udtrykket forretningsmæssigt forbundne selskaber er defineret i artikel 143, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1).

(i) Eksporterende producenter i Guatemala

Alle sådanne interesserede parter bør straks og senest inden for fristen i punkt 6(a)(i) kontakte Kommissionen pr. fax for at få oplyst, om de er anført i klagen, og om nødvendigt anmode om et spørgeskema, da fristen i punkt 6(a)(ii) gælder for alle sådanne interesserede parter.

(ii) Eksportører/producenter i Pakistan, som fremsætter krav om en individuel margin

Eksportører/producenter i Pakistan, som fremsætter krav om en individuel margin med henblik på anvendelse af artikel 17, stk. 3, og artikel 9, stk. 6, i grundforordningen, skal indgive et udfyldt spørgeskema inden for den frist, der er fastsat i punkt 6(a)(ii) i denne meddelelse. De skal derfor anmode om et spørgeskema inden for fristen i punkt 6(a)(i). Sådanne parter skal imidlertid vide, at Kommissionen, i tilfælde af at der udtages stikprøver for eksportører/producenter, alligevel kan beslutte ikke at beregne en individuel margin for dem, hvis antallet af eksportører/producenter er så stort, at en individuel undersøgelse vil være urimeligt byrdefuld og hindre, at undersøgelsen afsluttes rettidigt.

(c) Indhentning af oplysninger og afholdelse af høringer

Alle interesserede parter opfordres til at tilkendegive deres synspunkter, indgive andre oplysninger end besvarelsen af spørgeskemaet og fremlægge dokumentation herfor. Oplysninger og tilhørende dokumentation skal være Kommissionen i hænde inden for fristen i punkt 6(a)(ii).

Kommissionen kan endvidere høre interesserede parter, forudsat at de anmoder herom og påviser, at der er særlige grunde til, at de bør høres. En sådan anmodning skal indgives inden for fristen i punkt 6(a)(iii).

5.2. Procedure for vurdering af Fællesskabets interesser

I overensstemmelse med artikel 21 i grundforordningen, og hvis der er hold i påstanden om, at der forekommer dumping og forvoldes skade som følge heraf, vil der blive truffet afgørelse om, hvorvidt det vil være i strid med Fællesskabets interesser at træffe antidumpingforanstaltninger. EF-erhvervs-grenen, importører, deres repræsentative sammenslutninger, repræsentative brugere og repræsentative forbrugerorganisationer kan derfor give sig til kende og indgive oplysninger til Kommissionen inden for den generelle frist, der er angivet i punkt 6(a)(ii), forudsat at de kan godtgøre, at der er en objektiv forbindelse mellem deres aktiviteter og den pågældende vare. Parter, som har handlet i overensstemmelse med foregående punktum, kan inden for fristen i punkt 6(a)(iii) anmode om at blive hørt mundtligt med angivelse af, hvilke særlige grunde der er til, at de bør høres. Det skal bemærkes, at der kun vil blive taget hensyn til oplysninger, der indgives i henhold til artikel 21, hvis de på indgivelsestidspunktet er behørigt dokumenterede.

6. Frister

(a) Generel frist

(i) For parter, der anmoder om et spørgeskema

Alle interesserede parter bør anmode om et spørgeskema så hurtigt som muligt og senest 15 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

(ii) For parter, der giver sig til kende og indsender besvarelser af spørgeskemaet og andre oplysninger

Medmindre andet er angivet, skal alle interesserede parter give sig til kende over for Kommissionen, fremsætte deres synspunkter og afgive besvarelser af spørgeskemaer eller alle andre oplysninger senest 40 dage fra datoen for offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*, hvis der skal tages hensyn til deres bemærkninger i forbindelse med undersøgelsen. Det skal bemærkes, at de fleste procedurermæssige rettigheder, der er fastsat i grundforordningen, kun kan respekteres, hvis parterne giver sig til kende inden for ovennævnte frist.

Selskaber, der er udtaget til en stikprøve, skal indgive besvarelsen af spørgeskemaet inden for fristen i punkt 6(b)(iii).

(iii) Høringer

Alle interesserede parter kan også anmode om at blive hørt af Kommissionen inden for samme frist på 40 dage.

(b) Særlig frist for udtagning af stikprøver

(i) De oplysninger, der omtales i punkt 5.1(a)(i) og 5.1(a)(ii), skal være Kommissionen i hænde senest 15 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*, da Kommissionen påtænker at konsultere berørte parter, som har erklæret sig rede til at indgå i en stikprøve, om den endelige udtagning af denne inden for 21 dage fra offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.(ii) Alle andre oplysninger, der er relevante for udtagningen af stikprøven, jf. punkt 5.1(a)(iii), skal være Kommissionen i hænde senest 21 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

(iii) Besvarelsen af spørgeskemaer fra parter, der indgår i stikprøven, skal være Kommissionen i hænde senest 37 dage efter meddelelsen om, at de indgår i stikprøven.

7. Skriftlige redegørelser, besvarelser af spørgeskemaer og korrespondance

Alle redegørelser og anmodninger fra interesserede parter skal fremsættes skriftligt (ikke i elektronisk format, medmindre andet er angivet) med angivelse af den pågældende parts navn, adresse, e-mail-adresse og telefon-, fax- og/eller telexnummer. Alle skriftlige redegørelser, herunder de oplysninger, der anmodes om i denne meddelelse, besvarelser af spørgeskemaer og korrespondance, som de interesserede parter videregiver som fortroligt materiale, skal forsynes med påtegningen »Limited«⁽¹⁾ og skal i overensstemmelse med artikel 19, stk. 2, i grundforordningen ledsages af et ikke-fortroligt sammendrag, som skal forsynes med påtegningen 'For inspection by interested parties'.

Kommissionens adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Handel
Direktorat B
Kontor: J-79 5/16
B-1049 Bruxelles
Fax (32-2) 295 65 05

8. Manglende samarbejdsvilje

I tilfælde, hvor en af de interesserede parter nægter at give adgang til de nødvendige oplysninger eller undlader at meddele

dem inden for de fastsatte frister eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan der træffes foreløbige eller endelige afgørelser, positive eller negative, på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, jf. artikel 18 i grundforordningen.

Konstateres det, at en interesseret part har indgivet urigtige eller vildledende oplysninger, tages der ikke hensyn til disse, og de foreliggende faktiske oplysninger kan anvendes. Hvis en interesseret part ikke samarbejder eller kun samarbejder delvis, og afgørelserne derfor træffes på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger i overensstemmelse med artikel 18 i grundforordningen, kan resultatet blive mindre gunstigt for den pågældende part, end hvis denne havde samarbejdet.

9. Tidsplan for undersøgelsen

Undersøgelsen skal afsluttes inden for 15 måneder fra datoen for offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*, jf. artikel 6, stk. 9, i grundforordningen. Ifølge artikel 7, stk. 1, i grundforordningen kan der ikke træffes midlertidige foranstaltninger senere end 9 måneder fra offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ Dette betyder, at dokumentet kun er til intern brug. Det er beskyttet i henhold til artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43). Det er et fortroligt dokument i henhold til artikel 19 i grundforordningen og artikel 6 i WTO-aftalen om gennemførelse af artikel VI i GATT 1994 (antidumpingaftalen).

ENSARTET ANVENDELSE AF DEN KOMBINEREDE NOMENKLATUR (KN)

(Tarifering af varer)

(2005/C 129/06)

Forklarende bemærkninger vedtaget efter fremgangsmåden i artikel 10, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif⁽¹⁾, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 493/2005⁽²⁾

De »Forklarende bemærkninger til De Europæiske Fællesskabers kombinerede nomenklatur«⁽³⁾ ændres således:

På side 318 indsættes følgende:

»8514 Elektriske industri- og laboratorieovne (herunder induktionsovne og dielektriske ovne); andre apparater til varmebehandling af materialer ved induktion eller ad dielektrisk vej til brug i industrien eller i laboratorier

8514 20 80 Dielektriske ovne

Mikrobølgeovne af den art, der er beregnet til restauranter, kantiner osv., adskiller sig fra udstyr til husholdningsbrug henhørende under pos. 8516 på grund af deres udgangseffekt og ovnkapacitet. Da disse ovne har en udgangseffekt på over 1 000 W eller en ovnkapacitet på over 34 liter, betragtes de som industriovne. Hvis mikrobølgeovnen er kombineret med en grill eller en anden form for ovn i et og samme element, gælder ovenstående udgangseffekt kun mikrobølgerne. Kriteriet om ovnkapacitet har ingen indflydelse på tariferingen af en sådan kombination.

Mikrobølgeovne med en udgangseffekt på 1 000 W og derunder og en ovnkapacitet på 34 liter og derunder betragtes som udstyr til husholdningsbrug (pos. 8516).«

og

»8516 50 00 Mikrobølgeovne

Se de forklarende bemærkninger til underpos. 8514 20 80«.

På side 333 indsættes følgende som punkt 4:

8548 90 90 Andre varer

»4. Elementer af ferrit eller andet keramisk materiale (f.eks. den slags, der anvendes i cirkulatorer til UHF-sendeudstyr eller som et højfrekvensfilter i elektriske kabler), som er elektriske dele, der er lige anvendelige i maskiner eller apparater henhørende under forskellige positioner i dette kapitel.«

⁽¹⁾ EFT L 256, 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 82, 31.3.2005, s. 1.

⁽³⁾ EFT C 256, 23.10.2002, s. 1.

III

(Oplysninger)

KOMMISSIONEN

Ændring af bekendtgørelse om licitation over eksportrestitutioner for skoldet sleben langkornet ris B, der udføres til visse tredjelande

(Den Europæiske Unions Tidende C 290 af 27. november 2004)

(2005/C 129/07)

Punkt 2 i kapitel I (»Emne«) affattes således:

- »2. Den samlede mængde, der kan fastsættes maksimumseksportrestitutioner for i medfør af artikel 1, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75⁽¹⁾, udgør ca. 30 000 tons.«

⁽¹⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1948/2002 (EFT L 299 af 1.11.2002, s. 18).

BERIGTIGELSER**Berigtigelse til Vedtægter for Den Administrative Kommission for Vandrende Arbejdstageres Sociale Sikring, som er oprettet ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(Den Europæiske Unions Tidende C 119 af 20. maj 2005)

(2005/C 129/08)

Følgende tekst kompletterer publikationen:

»Arbejdsgangen i Den Administrative Kommission efter udvidelsen**Adfærdskodeks**

Udvidelsen af Den Europæiske Union den 1. maj 2004 indebærer, at antallet af deltagere i Den Administrative Kommissions møder øges betydeligt.

Denne adfærdskodeks har i lyset af den nye situation til formål at sikre en mere effektiv tilrettelæggelse og afvikling af Den Administrative Kommissions møder, for at den nødvendigvis begrænsede tid, der er til rådighed, kan udnyttes bedre.

I. Tilrettelæggelse af møder**a) Bedre dokumenter**

Mere koncise dokumenter ville spare tid i forbindelse med møderne; f.eks. kunne CA.SS.TM.-notater begrænses til 1-2 sider.

Det er af afgørende betydning for en effektiv tilrettelæggelse af et møde, at de relevante dokumenter foreligger i god tid.

Delegationerne må holde sig for øje, at der skal afsættes mindst ti dage til oversættelse af ethvert dokument på under fire sider. For hver yderligere fem sider, der skal oversættes, skal der beregnes en uge mere.

Delegationerne må sørge for at overholde tidsfristen for indsendelse af notater til Sekretariatet, jf. artikel 6, stk. 2, i vedtægterne.

b) Opstilling af dagsordenen

Dagsordener skal udarbejdes således, at delegationerne har mulighed for effektivt at planlægge deres sammensætning, mødedeltagelse og rejse.

Dagsordenen bør så vidt muligt være sammensat på en sådan måde, at punkter vedrørende det samme socialsikringsemne sættes på dagsordenen sammen og behandles i forlængelse af hinanden på mødet.

Ændringer til den vedtagne dagsorden skal så vidt muligt undgås.

Det skal så vidt muligt for hvert punkt på dagsordenen angives, om det pågældende spørgsmål udelukkende er til debat, eller om det danner grundlag for vedtagelsen af en afgørelse.

c) Bedre udnyttelse af tiden mellem møder

Tiden mellem møder bør bruges konstruktivt.

Straks efter ethvert møde i Den Administrative Kommission eller i en af de grupper, der er nedsat under den, udsender Sekretariatet et memorandum med angivelse af, hvilken opfølgning der skal sættes i værk, samt af tidsfrister for delegationernes tilbagemeldinger.

Formanden træffer med bistand fra Sekretariatet de nødvendige foranstaltninger til at fremme arbejde mellem møderne, idet der for eksempel kan etableres kontakter med henblik på at løse et konkret problem, således at der kan fremlægges et løsningsforslag på et efterfølgende møde.

II. Afvikling af møder

a) Formandskabets rolle

Formandskabet og formanden har til opgave at lede arbejdet i Den Administrative Kommission, ikke blot ved at tage aktiv del i udarbejdelsen af dagsordenerne, men også som initiativtager til drøftelser og beslutningstagning i Den Administrative Kommission.

Hvert formandskab fremlægger sit arbejdsprogram for Den Administrative Kommission samt planer for programmets gennemførelse.

Formanden bestræber sig på at tilrettelægge hvert enkelt møde således, at tiden udnyttes bedst muligt.

Ved et mødes start giver formanden en kort introduktion og giver især alle nødvendige oplysninger vedrørende mødets afvikling, herunder navnlig en angivelse af, hvor lang tid formanden har tænkt sig at afsætte til de enkelte emner.

Når behandlingen af et punkt på dagsordenen indledes, kan formanden — hvis han finder det nødvendigt, og afhængigt af, hvordan emnet skal behandles — tildele delegationerne en nærmere bestemt begrænset taletid. Som hovedregel bør indlæg højst vare to minutter.

Deciderede rundbordsdrøftelser bør være en undtagelse. De må kun gennemføres i forbindelse med behandling af særlige, specifikke spørgsmål, og der skal af formanden fastsættes tidsbegrænsning af indlæggene.

Formanden skal tildele drøftelser størst mulig vægt, først og fremmest ved at anmode delegationerne om at reagere på kompromistekster til konkrete forslag.

Ved afslutningen af punkt på dagsordenen skal formanden kort konkludere, hvilke resultater der er opnået.

b) Delegationernes optræden

Delegationerne bør ligeledes bidrage til en effektiv afvikling af møderne.

Delegationerne bør især holde sig følgende for øje:

- De skal holde korte indlæg og undgå at gentage forhold, som tidligere talere allerede har påpeget.
- Delegationer med fælles synspunkter kan tage hinanden i samråd med henblik på at lade en enkelt talsmand fremlægge en fælles holdning til en bestemt sag.
- Delegationer kan i forbindelse med behandlingen af et bestemt dokument fremsætte et konkret forslag gerne skriftligt til ordlyden af den pågældende tekst, frem for blot at tilkendegive, at de ikke kan tilslutte sig forslaget.
- Delegationerne kan, når de kan tilslutte sig et bestemt forslag, afholde sig fra at tage ordet, medmindre formanden beder dem om det; tavshed betragtes i sådanne tilfælde som samtykke.

c) Udnyttelse af den forhåndenværende teknologi

Formanden og Sekretariatet kan benytte sig af tekniske hjælpemidler i det omfang, det vurderes at være hensigtsmæssigt af hensyn til en effektiv afvikling af et møde.«
